

Inhoud

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2019/C 288/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V *Bekendmakingen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2019/C 288/02	Zaak C-524/16: Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 2 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Corte dei Conti — Italië) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/Francesco Faggiano (Prejudiciële verwijzing — Afdoening zonder beslissing)	2
---------------	---	---

2019/C 288/03	<p>Gevoegde zaken C-406/17 tot en met C-408/17 en C-417/17: Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 14 mei 2019 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italië) — Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17)/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-406/17, C-407/17 en C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17)/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico (Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Richtlijn 2005/29/EG — Oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt — Richtlijn 2009/72/EG — Interne elektriciteitsmarkt — Richtlijn 2009/73/EG — Interne aardgasmarkt — Richtlijn 2011/83/EU — Agressieve handelspraktijken — Sluiting van overeenkomsten voor de levering van elektriciteit en aardgas waar consumenten niet om hebben gevraagd — Sluiting van overeenkomsten op afstand of buiten verkooppunten in strijd met de rechten van consumenten — Voor het opleggen van sancties met betrekking tot dergelijke praktijken bevoegde autoriteit)</p>	3
2019/C 288/04	<p>Zaak C-8/18: Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 16 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vilniaus apygardos teismas — Litouwen) — TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB (Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Vrij verrichten van diensten — Markten voor financiële instrumenten — Particulier die een afgeleid financieel instrument van een bank heeft verworven — Kwalificatie van die particulier in de zin van het Unierecht)</p>	4
2019/C 288/05	<p>Zaak C-367/18: Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — María Teresa Aragón Carrasco e.a./Administración del Estado (Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Sociale politiek — Richtlijn 1999/70/EG — Door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Clausule 4 — Niet-discriminatiebeginsel — Vergelijkbaarheid van situaties — Rechtvaardiging — Clausule 5 — Vergoeding bij beëindiging van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd om objectieve redenen — Geen vergoeding bij ontslag van tijdelijke werknemers)</p>	5
2019/C 288/06	<p>Zaak C-425/18: Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 4 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte — Italië) — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)/Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA (Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Plaatsing van opdrachten in de sectoren watervoorziening, energievoorziening, vervoer en postdiensten — Richtlijn 2004/18/EG — Artikel 45, lid 2, eerste alinea, onder d) — Uitsluitingsgronden — Ernstige beroepsfout — Schending van de mededingingsregels)</p>	6
2019/C 288/07	<p>Zaak C-525/18 P: Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 21 mei 2019 — Marion Le Pen/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie (Hogere voorziening — Europees Parlement — Regeling inzake de kosten en vergoedingen van leden van het Europees Parlement — Vergoeding voor parlementaire bijstand — Terugvordering van de ten onrechte betaalde bedragen)</p>	7
2019/C 288/08	<p>Zaak C-665/18: Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 4 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — Pólus Vegas Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Vrij verrichten van diensten — Beperkingen — Kansspelen — Nationale belastingen op de exploitatie van speelautomaten in speelzalen — Nationale wetgeving die het bedrag van een belasting verviervoudigt en een extra belasting oplegt)</p>	7
2019/C 288/09	<p>Gevoegde zaken C-789/18 en C-790/18: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 15 mei 2019 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italië) — AQ e.a. (C-789/18) en ZQ (C-790/18)/Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18) (Prejudiciële verwijzing — Openbare dienst — Cumulatie van vergoedingen uit bezoldigde en onbezoldigde activiteiten in dienst van een of meerdere staatsinstellingen — Nationale regelgeving die een maximum stelt aan een dergelijke cumulatie — Zuiver interne situatie — Artikel 53, lid 2, en artikel 94 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)</p>	8

2019/C 288/10	Zaak C-827/18: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 15 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Kamenz — Duitsland) — MC/ND (Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken — Verdrag van Lugano II — Artikel 22, punt 1 — Geschillen betreffende zakelijke rechten op en huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen — Teruggave van de opbrengst van de verhuur van een goed voor de eigendomsoverdracht)	9
2019/C 288/11	Zaak C-9/19: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 8 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal București — Roemenië) — SC Miltiv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, en artikel 94 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Onvoldoende precisering van de feitelijke en juridische context van het hoofdgeding en van de redenen waarom een antwoord op de prejudiciële vraag noodzakelijk is — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	9
2019/C 288/12	Zaak C-26/19: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 30 april 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Modena — Italië) — Azienda USL di Modena/Comune di Sassuolo (Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Staatssteun — Nationale gezondheidsdienst — Vrijstelling van onroerendgoedbelasting — Onroerend goed dat is verhuurd aan een handelsvennootschap met gemengd kapitaal die in de gezondheidszorg concurreert met andere zorginstellingen met uitsluitend privaat kapitaal)	10
2019/C 288/13	Zaak C-105/19: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 23 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Monomeles Protodikeio Serron — Griekenland) — WP/Trapeza Peiraios AE (Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Consumentenbescherming — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Richtlijn 93/13/EEG — Bevoegdheden en verplichtingen van de nationale rechter — Betalingsbevelprocedure — Toewijzing van het verzet tegen dit bevel — Onvoldoende preciseringen betreffende de feitelijke en juridische context van het hoofdgeding en betreffende de redenen die de noodzaak van een antwoord op de prejudiciële vraag rechtvaardigen — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	11
2019/C 288/14	Zaak C-78/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 31 januari 2019 door WL tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer) van 29 november 2018 in zaak T-493/17, WL/ERCEA.	11
2019/C 288/15	Zaak C-121/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 15 februari 2019 door Edison SpA tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 7 december 2018 in zaak T-471/17, Edison/EUIPO (EDISON).	12
2019/C 288/16	Zaak C-294/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Constanța (Roemenië) op 10 april 2019 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea/SC Piscicola Tulcea SA	13
2019/C 288/17	Zaak C-302/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 11 april 2019 — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/WS	13
2019/C 288/18	Zaak C-303/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 11 april 2019 — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/VR	14
2019/C 288/19	Zaak C-304/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Constanța (Roemenië) op 12 april 2019 — Ira Invest SRL/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea	15
2019/C 288/20	Zaak C-326/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 23 april 2019 — EB/Presidenza del Consiglio dei Ministri e.a.	15

2019/C 288/21	Zaak C-329/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale de Milano (Italië) op 23 april 2019 — Condominio di Milano/Eurothermo SpA	16
2019/C 288/22	Zaak C-334/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Stuttgart (Duitsland) op 24 april 2019 — Eurowings GmbH/GD, HE, IF	17
2019/C 288/23	Zaak C-355/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Pitești (Roemenië) op 6 mei 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”, OL/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României	18
2019/C 288/24	Zaak C-357/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Înalta Curte de Casație și Justiție (Roemenië) op 6 mei 2019 — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ/QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL	19
2019/C 288/25	Zaak C-364/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunalul Galați (Roemenië) op 7 mei 2019 — XU e.a./SC Credit Europe Ipotecar IFN SA en Credit Europe Bank NV	19
2019/C 288/26	Zaak C-365/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Schwerin (Duitsland) op 8 mei 2019 — FD/Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg	20
2019/C 288/27	Zaak C-374/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 13 mei 2019 — HF/Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler	21
2019/C 288/28	Zaak C-380/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 15 mei 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG	22
2019/C 288/29	Zaak C-381/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Cluj (Roemenië) op 15 mei 2019 — SC Banca E S.A./G.D.	22
2019/C 288/30	Zaak C-397/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal București (Roemenië) op 22 mei 2019 — AX/Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice	23
2019/C 288/31	Zaak C-398/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Kammergericht Berlin (Duitsland) op 23 mei 2019 — BY	24
2019/C 288/32	Zaak C-405/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 24 mei 2019 — Vos Aannemingen BVBA tegen Belgische Staat	25
2019/C 288/33	Zaak C-407/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (België) op 24 mei 2019 — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV tegen Belgische Staat	26
2019/C 288/34	Zaak C-422/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 31 mei 2019 — KH/Hessischer Rundfunk	28
2019/C 288/35	Zaak C-423/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 31 mei 2019 — Norbert Häring/Hessischer Rundfunk	28

2019/C 288/36	Zaak C-424/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel București (Roemenië) op 29 mei 2019 — Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București și alții.....	29
2019/C 288/37	Zaak C-427/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski rayonen sad (Bulgarije) op 4 juni 2019 — Naamloze verzekeringsmaatschappij „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD/Verzekeringsmaatschappij „Olympic”	30
2019/C 288/38	Zaak C-429/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Koblenz (Duitsland) op 5 juni 2019 — Remondis GmbH/Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel	31
2019/C 288/39	Zaak C-430/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Cluj (Roemenië) op 3 juni 2019 — SC C.F. SRL/A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C.	31
2019/C 288/40	Zaak C-473/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Zweden) op 18 juni 2019 — Föreningen Skydda Skogen	32
2019/C 288/41	Zaak C-474/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Zweden) op 18 juni 2019 — Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening	34
2019/C 288/42	Zaak C-476/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kammarrätten i Göteborg (Zweden) op 19 juni 2019 — Allmänna ombudet hos Tullverket/Combinova AB	35
2019/C 288/43	Zaak C-483/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de cour du travail de Liège (België) op 24 juni 2019 — Ville de Verviers/J	36
2019/C 288/44	Zaak C-490/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 26 juni 2019 — Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier/Société Fromagère du Livradois SAS	37
2019/C 288/45	Zaak C-633/17: Beschikking van de president van het Hof van 29 april 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Oostenrijk) — Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn, in tegenwoordigheid van: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land ..	37
2019/C 288/46	Zaak C-167/18: Beschikking van de president van het Hof van 17 april 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Canarias — Spanje) — Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote SL	38
2019/C 288/47	Zaak C-188/18: Beschikking van de president van het Hof van 12 april 2019 — Europese Commissie/Republiek Slovenië, ondersteund door: Koninkrijk België, Franse Republiek	38
2019/C 288/48	Zaak C-562/18: Beschikking van de president van het Hof van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal d’instance de Sens — Frankrijk) — X	38
2019/C 288/49	Zaak C-633/18 P: Beschikking van de president van het Hof van 10 mei 2019 — Apple Distribution International/Europese Commissie, ondersteund door: Franse Republiek	39
2019/C 288/50	Zaak C-643/18: Beschikking van de president van het Hof van 12 april 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Korneuburg -Oostenrijk) — British Airways plc/MF	39

2019/C 288/51	Zaak C-149/19: Beschikking van de president van het Hof van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Okresný súd Bratislava V — Slowakije) — Strafzaak tegen R.B.	39
2019/C 288/52	Zaak C-244/19: Beschikking van de president van het Hof van 5 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Handelsgericht Wien — Oostenrijk) — GB/Decker KFZ-Handels u. -Reparatur GmbH, Volkswagen AG	40

Gerecht

2019/C 288/53	Zaak T-353/15: Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — NeXovation/Commissie („Staatssteun — Individuele steunmaatregelen ten behoeve van het Nürburgring-complex voor de aanleg van een pretpark, hotels en restaurants en voor het organiseren van autoraces — Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt is verklaard — Besluit waarbij de nieuwe eigenaar van het Nürburgring complex is gevrijwaard van de terugbetaling van de onverenigbaar verklaarde steun — Beroep tot nietigverklaring — Geen merkbare aantasting van de concurrentiepositie — Niet-ontvankelijkheid — Besluit waarbij na afloop van de inleidende onderzoeksfase wordt vastgesteld dat geen sprake is van staatssteun — Beroep tot nietigverklaring — Belanghebbende — Procesbelang — Ontvankelijkheid — Schending van de procedurele rechten — Geen moeilijkheden die de inleiding van de formele onderzoeksprocedure vereisen — Klacht — Verkoop van de activa van de begunstigen van de onverenigbaar verklaarde staatssteun — Openbare, transparante, niet-discriminerende en onvoorwaardelijke aanbestedingsprocedure — Zorgvuldig en onpartijdig onderzoek — Motiveringsplicht”)	41
2019/C 288/54	Zaak T-373/15: Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — Ja zum Nürburgring/Commissie („Staatssteun — Individuele steun ten behoeve van het Nürburgring-complex voor de aanleg van een pretpark, hotels en restaurants en het organiseren van autoraces — Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt is verklaard — Besluit waarbij de nieuwe eigenaar van het Nürburgring-complex is gevrijwaard van terugbetaling van de onverenigbaar verklaarde steun — Beroep tot nietigverklaring — Geen merkbare aantasting van de concurrentiepositie — Vereniging — Status van onderhandelaar — Niet-ontvankelijkheid — Besluit waarbij na afloop van de inleidende onderzoeksfase wordt vastgesteld dat geen sprake is van staatssteun — Beroep tot nietigverklaring — Belanghebbende — Procesbelang — Ontvankelijkheid — Schending van de procedurele rechten van de belanghebbenden — Geen moeilijkheden die de inleiding van een formele onderzoeksprocedure vereisen — Klacht — Verkoop van de activa van de begunstigen van de onverenigbaar verklaarde staatssteun — Open, transparante, niet-discriminerende en onvoorwaardelijke aanbestedingsprocedure — Motiveringsplicht — Beginsel van behoorlijk bestuur”)	42
2019/C 288/55	Zaak T-405/15: Arrest van het Gerecht van 2 juli 2019 — Fulmen/Raad („Niet-contractuele aansprakelijkheid — Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen ten aanzien van de Islamitische Republiek Iran — Bevrozing van tegoeden — Vergoeding van de schade die verzoekster stelt te hebben geleden naar aanleiding van de plaatsing en de handhaving van haar naam op de lijsten van personen en entiteiten waarop beperkende maatregelen van toepassing zijn — Materiële schade — Immateriële schade”)	43
2019/C 288/56	Zaak T-466/16: Arrest van het Gerecht van 26 juni 2019 — NRW. Bank/GAR („Beroep tot nietigverklaring — Economische en monetaire Unie — Bankenunie — Gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme voor kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen (GAM) — Gemeenschappelijk afwikkelingsfonds (GAF) — Vaststelling van de vooraf te betalen bijdrage voor 2016 — Beroepstermijn — Overschrijding — Artikel 76 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht — Niet-ontvankelijkheid”)	44
2019/C 288/57	Zaak T-20/17: Arrest van het Gerecht van 27 juni 2019 — Hongarije/Commissie („Staatssteun — Hongaarse belasting op de omzet uit de verspreiding van advertenties — Progressiviteit van de belastingtarieven — Aftrek van 50 % van de overgedragen verliezen van de belastinggrondslag voor ondernemingen die in 2013 niet winstgevend waren — Besluit waarbij de steunmaatregelen onverenigbaar worden verklaard met de interne markt en waarbij de terugvordering ervan wordt gelast — Begrip staatssteun — Voorwaarde van selectiviteit”)	45

2019/C 288/58	Zaak T-307/17: Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — adidas/EUIPO — Shoe Branding Europe (Afbeelding van drie parallel lopende strepen) („Uniemerik — Nietigheidsprocedure — Uniebeeldmerk dat drie parallel lopende strepen weergeeft — Absolute nietigheidsgrond — Geen door gebruik verkregen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 3, en artikel 52, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 3, en artikel 59, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001] — Vorm van gebruik die niet in aanmerking kan worden genomen — Vorm die door niet verwaarloosbare variaties verschilt van de vorm waarin het merk is ingeschreven — Omkering van de kleurencombinatie”)	46
2019/C 288/59	Zaak T-28/18: Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — Marriott Worldwide/EUIPO — AC Milan (AC MILAN) („Uniemerik — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Beeldmerk AC MILAN — Oudere Uniewoordmerken AC en AC HOTELS BY MARIOTT en ouder beeldmerk AC HOTELS MARRIOTT — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Geen overeenstemmende tekens — Geen grotere mate van onderscheidend vermogen van het oudere merk AC — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)	47
2019/C 288/60	Zaak T-213/18: Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — Brita/EUIPO (Vorm van een kraan) („Uniemerik — Aanvraag voor driedimensionaal Uniemerik — Vorm van een kraan — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)	47
2019/C 288/61	Zaak T-334/18: Arrest van het Gerecht van 27 juni 2019 — Bodegas Altún/EUIPO — Codorníu (ANA DE ALTUN) („Uniemerik — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk ANA DE ALTUN — Ouder nationaal beeldmerk ANNA — Relatieve weigeringsgrond — Bekendheid — Artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001”)	48
2019/C 288/62	Zaak T-340/18: Arrest van het Gerecht van 28 juni 2019 — Mega Brands/EUIPO — Wilfer (Vorm van een gitaarbody) („Uniemerik — Nietigheidsprocedure — Driedimensionaal Uniemerik — Vorm van een gitaarbody — Absolute weigeringsgrond — Onderscheidend vermogen — Artikel 52, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 59, lid 2, onder a), van verordening (EU) 2017/1001] — Onderscheidend vermogen verkregen door gebruik — Artikel 52, lid 2, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 59, lid 2, van verordening 2017/1001”)	49
2019/C 288/63	Zaak T-366/18: Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — Pet King Brands/EUIPO — Virbac (SUIMOX) („Uniemerik — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk SUIMOX — Ouder Uniewoordmerk ZYMOX — Motiveringsplicht — Kennisgeving van de beslissing van de kamer van beroep — Goede trouw en zorgvuldigheid van de geadresseerde — Artikel 94, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001”)	50
2019/C 288/64	Zaak T-377/18: Arrest van het Gerecht van 28 juni 2019 — Intercept Pharma en Intercept Pharmaceuticals/EMA („Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Documenten van het EMA die informatie bevatten die onderzoekers hebben ingediend in het kader van de vergunningaanvraag voor het in de handel brengen van het geneesmiddel Ocaliva — Besluit waarbij aan een derde toegang wordt verleend tot een document — Uitzondering inzake de bescherming van gerechtelijke procedures”)	51
2019/C 288/65	Zaak T-479/18: Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — Multifit/EUIPO (Premiere) („Uniemerik — Aanvraag voor Uniewoordmerk Premiere — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), en lid 2, van verordening (EU) 2017/1001”)	51
2019/C 288/66	Zaak T-569/18: Arrest van het Gerecht van 18 juni 2019 — W. Kordes' Söhne Rosenschulen/EUIPO (Kordes' Rose Monique) („Uniemerik — Aanvraag voor Uniewoordmerk Kordes' Rose Monique — Absolute weigeringsgrond — Merk bestaande uit een benaming van een plantenras — Essentiële elementen — Artikel 7, lid 1, onder m), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder m), van verordening (EU) 2017/1001]”)	52

2019/C 288/67	Zaak T-384/19: Beroep ingesteld op 20 juni 2019 — Parlement/Axa Assurances Luxembourg e.a.	53
2019/C 288/68	Zaak T-386/19: Beroep ingesteld op 24 juni 2019 — CQ/Rekenkamer	55
2019/C 288/69	Zaak T-387/19: Beroep ingesteld op 26 juni 2019 — DF en DG/EIB.....	56
2019/C 288/70	Zaak T-399/19: Beroep ingesteld op 25 juni 2019 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A./Commissie	57
2019/C 288/71	Zaak T-401/19: Beroep ingesteld op 27 juni 2019 — Brillux/EUIPO — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)	58
2019/C 288/72	Zaak T-402/19: Beroep ingesteld op 27 juni 2019 — Brillux/EUIPO — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)	59
2019/C 288/73	Zaak T-406/19: Beroep ingesteld op 28 juni 2019 — Cocilovo/Parlement	60
2019/C 288/74	Zaak T-407/19: Beroep ingesteld op 28 juni 2019 — Speroni/Parlement	61
2019/C 288/75	Zaak T-408/19: Beroep ingesteld op 28 juni 2019 — Mezzaroma/Parlement.....	62
2019/C 288/76	Zaak T-409/19: Beroep ingesteld op 28 juni 2019 — Maria Di Meo/Parlement.....	62
2019/C 288/77	Zaak T-410/19: Beroep ingesteld op 28 juni 2019 — Di Lello Finuoli/Parlement	63
2019/C 288/78	Zaak T-494/19: Beroep ingesteld op 7 juli 2019 — CupoNation/EUIPO (Cyber Monday).....	64
2019/C 288/79	Zaak T-495/19: Beroep ingesteld op 8 juli 2019 — Roemenië/Commissie	64
2019/C 288/80	Zaak T-500/19: Beroep ingesteld op 10 juli 2019 — Coravin/EUIPO — Cora (CORAVIN).....	65
2019/C 288/81	Zaak T-503/19: Beroep ingesteld op 5 juli 2019 — Global Brand Holdings/EUIPO (XOXO).....	66
2019/C 288/82	Zaak T-506/19: Beroep ingesteld op 15 juli 2019 — Workspace Group/EUIPO — Technopolis (UMA WORKSPACE)	67

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN
DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2019/C 288/01)

Laatste publicatie

PB C 280 van 19.8.2019

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 270 van 12.8.2019

PB C 263 van 5.8.2019

PB C 255 van 29.7.2019

PB C 246 van 22.7.2019

PB C 238 van 15.7.2019

PB C 230 van 8.7.2019

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 2 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Corte dei Conti — Italië) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/Francesco Faggiano

(Zaak C-524/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Afdoening zonder beslissing)

(2019/C 288/02)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte dei Conti

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Verwerende partij: Francesco Faggiano

Dictum

Op het door de Corte dei conti (rekenkamer, Italië) bij beslissing van 5 juli 2016 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing hoeft niet te worden beslist.

⁽¹⁾ PB C 14 van 16.1.2017.

Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 14 mei 2019 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italië) — Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17)/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-406/17, C-407/17 en C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17)/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico

(Gevoegde zaken C-406/17 tot en met C-408/17 en C-417/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Richtlijn 2005/29/EG — Oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt — Richtlijn 2009/72/EG — Interne elektriciteitsmarkt — Richtlijn 2009/73/EG — Interne aardgasmarkt — Richtlijn 2011/83/EU — Agressieve handelspraktijken — Sluiting van overeenkomsten voor de levering van elektriciteit en aardgas waar consumenten niet om hebben gevraagd — Sluiting van overeenkomsten op afstand of buiten verkooppunten in strijd met de rechten van consumenten — Voor het opleggen van sancties met betrekking tot dergelijke praktijken bevoegde autoriteit)

(2019/C 288/03)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17)

in tegenwoordigheid van: Adiconsum — Associazione Difesa Consumatori e Ambiente, Movimento Consumatori, Federconsumatori, Gianluca Salvati, Associazione Codici — Centro per i Diritti del Cittadino, Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e la tutela dei diritti di utenti e consumatori (Codacons), Tutela Noi Consumatori, Movimento Difesa del Cittadino (C-406/17–C-408/17)

Verwerende partijen: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-406/17–C-408/17), Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico (C-417/17)

in tegenwoordigheid van: Federconsumatori (C-417/17)

Dictum

Artikel 3, lid 4, van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad, en artikel 3, lid 2, van richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 85/577/EEG en van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling krachtens welke handelwijzen zoals aan de orde in het hoofdgeding, die bestaan in het sluiten van leveringscontracten waar consumenten niet om hebben verzocht of in het in strijd met consumentenrechten op afstand en buiten verkooppunten sluiten van leveringscontracten, moeten worden beoordeeld in het licht van de bepalingen van respectievelijk richtlijn 2005/29 en richtlijn 2011/83, met als gevolg dat volgens die nationale regeling

de sectorale regulerende instantie in de zin van richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van richtlijn 2003/54/EG, en in de zin van richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van richtlijn 2003/55/EG niet bevoegd is om dergelijke handelwijzen te bestraffen.

(¹) PB C 338 van 9.10.2017.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 16 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vilniaus apygardos teismas — Litouwen) — TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB

(Zaak C-8/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Vrij verrichten van diensten — Markten voor financiële instrumenten — Particulier die een afgeleid financieel instrument van een bank heeft verworven — Kwalificatie van die particulier in de zin van het Unierecht)

(2019/C 288/04)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Vilniaus apygardos teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: TE, UD, YB, ZC

Verwerende partij: Luminor Bank AB

Dictum

Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van richtlijn 93/22/EEG van de Raad, richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 85/577/EEG en van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad, en richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van richtlijn 2002/92/EG en richtlijn 2011/61/EU, moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet van toepassing zijn op de verwerving van kredietobligaties als in het hoofdgeding, voor zover deze verwerving vóór 1 november 2007 heeft plaatsgevonden.

De eerste en tweede vraag, voor zover zij betrekking hebben op richtlijn 2001/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 mei 2001 betreffende de toelating van effecten tot de officiële notering aan een effectenbeurs en de informatie die over deze effecten moet worden gepubliceerd, richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 betreffende handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (marktmisbruik), richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten en tot wijziging van richtlijn 2001/34/EG en verordening (EG) nr. 809/2004 van de Commissie van 29 april 2004 tot uitvoering van richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de in het prospectus te verstrekken informatie, de vormgeving van het prospectus, de opneming van informatie door middel van verwijzing, de publicatie van het prospectus en de verspreiding van advertenties betreft, zijn kennelijk niet-ontvankelijk.

(¹) PB C 152 van 30.4.2018.

Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — María Teresa Aragón Carrasco e.a./Administración del Estado

(Zaak C-367/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Sociale politiek — Richtlijn 1999/70/EG — Door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Clausule 4 — Niet-discriminatiebeginsel — Vergelijkbaarheid van situaties — Rechtvaardiging — Clausule 5 — Vergoeding bij beëindiging van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd om objectieve redenen — Geen vergoeding bij ontslag van tijdelijke werknemers)

(2019/C 288/05)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz en Luis Salas Fernández (als erfgenaam van Lucía Sánchez de la Peña)

Verwerende partij: Administración del Estado

Dictum

- 1) Clausule 4, lid 1, van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, moet aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzet tegen een nationale regeling die niet voorziet in betaling van een vergoeding bij ontslag zonder reden van tijdelijke werknemers met een vertrouwensfunctie of specifieke adviesfunctie als die in het hoofdgeding, ook al krijgen werknemers in vaste dienst bij beëindiging van hun arbeidsovereenkomst om objectieve redenen wel een vergoeding.

- 2) De tweede en de derde vraag van het Tribunal Supremo (hoogste rechterlijke instantie, Spanje) zijn kennelijk niet-ontvankelijk.

(¹) PB C 294 van 20.8.2018.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 4 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte — Italië) — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)/Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

(Zaak C-425/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Plaatsing van opdrachten in de sectoren watervoorziening, energievoorziening, vervoer en postdiensten — Richtlijn 2004/18/EG — Artikel 45, lid 2, eerste alinea, onder d) — Uitsluitingsgronden — Ernstige beroepsfout — Schending van de mededingingsregels)

(2019/C 288/06)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)

Verwerende partij: Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

in tegenwoordigheid van: Consorzio Stabile Gestione Integrata Servizi Aziendali GISA, La Lucente SpA, Dussmann Service Srl, So.Co.Fat. SC

Dictum

Artikel 45, lid 2, eerste alinea, onder d), van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling als die welke aan de orde is in het hoofdgeding, die zo is uitgelegd dat als schending van de mededingingsregels aangemerkte gedragingen die door de nationale mededingingsautoriteit zijn vastgesteld en bestraft bij een besluit dat in rechte is bevestigd, worden uitgesloten van de werkingssfeer van het begrip „ernstige fout” die een ondernemer „in de uitoefening van zijn beroep” heeft begaan, zodat aanbestedende diensten deze schendingen niet zelfstandig kunnen beoordelen met het oog op de eventuele uitsluiting van deze ondernemer van een procedure voor de plaatsing van een overheidsopdracht.

(¹) PB C 399 van 5.11.2018.

Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 21 mei 2019 — Marion Le Pen/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-525/18 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Europees Parlement — Regeling inzake de kosten en vergoedingen van leden van het Europees Parlement — Vergoeding voor parlementaire bijstand — Terugvordering van de ten onrechte betaalde bedragen)

(2019/C 288/07)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Marion Le Pen (vertegenwoordiger: R. Bosselut, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europees Parlement (vertegenwoordigers: S. Seyr en C. Burgos, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. F. Jensen, M. Bauer en R. Meyer, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen deels wegens kennelijke niet-ontvankelijkheid en deels wegens kennelijke ongegrondheid.
- 2) Marion Le Pen wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 381 van 22.10.2018.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 4 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — Pólus Vegas Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zaak C-665/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Vrij verrichten van diensten — Beperkingen — Kansspelen — Nationale belastingen op de exploitatie van speelautomaten in speelzalen — Nationale wetgeving die het bedrag van een belasting verviervoudigt en een extra belasting oplegt)

(2019/C 288/08)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pólus Vegas Kft.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dictum

Artikel 56 VWEU, gelezen in het licht van het arrest van 11 juni 2015, *Berlington Hungary e.a.* (C-98/14, EU:C:2015:386), moet aldus worden uitgelegd dat met betrekking tot de exploitatie van speelautomaten in een lidstaat niet kan worden vermoed dat er sprake is van een grensoverschrijdende situatie op grond van het enkele feit dat burgers van de Europese Unie uit andere lidstaten gebruik kunnen maken van de aldus geboden speelmogelijkheden.

(¹) PB C 122 van 1.4.2019.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 15 mei 2019 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italië) — AQ e.a. (C-789/18) en ZQ (C-790/18)/Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18)

(Gevoegde zaken C-789/18 en C-790/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Openbare dienst — Cumulatie van vergoedingen uit bezoldigde en onbezoldigde activiteiten in dienst van een of meerdere staatsinstellingen — Nationale regelgeving die een maximum stelt aan een dergelijke cumulatie — Zuiver interne situatie — Artikel 53, lid 2, en artikel 94 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)

(2019/C 288/09)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: AQ e.a. (C-789/18) en ZQ (C-790/18)

Verwerende partijen: Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18)

In tegenwoordigheid van: BR e.a. (C-789/18)

Dictum

De door de Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (bestuursrechter in eerste aanleg Latium, Italië) bij beslissingen van 7 november 2018 ingediende verzoeken om een prejudiciële beslissing zijn kennelijk niet-ontvankelijk.

(¹) PB C 112 van 25.3.2019.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 15 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Kamenz — Duitsland) — MC/ND

(Zaak C-827/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken — Verdrag van Lugano II — Artikel 22, punt 1 — Geschillen betreffende zakelijke rechten op en huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen — Teruggave van de opbrengst van de verhuur van een goed voor de eigendomsoverdracht)

(2019/C 288/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Kamenz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MC

Verwerende partij: ND

Dictum

Artikel 22, lid 1, eerste alinea, van het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend op 30 oktober 2007, waarvan de sluiting namens de Europese Gemeenschap werd goedgekeurd bij besluit 2009/430/EG van de Raad van 27 november 2008, moet aldus worden uitgelegd dat een vordering van de koper van een onroerend goed tot betaling van een bedrag dat de verkoper aan huur van een derde heeft ontvangen, terwijl deze koper bij de betaling van dit bedrag weliswaar het bezit van dit goed heeft verkregen maar volgens de toepasselijke nationale regeling nog niet wettelijk de eigenaar ervan was, geen vordering inzake „zakelijke rechten op en huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen” in de zin van deze bepaling is.

⁽¹⁾ PB C 103 van 18.3.2019.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 8 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal București — Roemenië) — SC Mitliv Exim SRL/Agentia Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Zaak C-9/19) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, en artikel 94 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Onvoldoende precisering van de feitelijke en juridische context van het hoofdgeding en van de redenen waarom een antwoord op de prejudiciële vraag noodzakelijk is — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)

(2019/C 288/11)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC Mitliv Exim SRL

Verwerende partijen: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Dictum

Het door de Tribunal București (rechter in tweede aanleg Boekarest, Roemenië) bij beslissing van 8 juni 2018 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing is kennelijk niet-ontvankelijk.

(¹) PB C 131 van 8.4.2019.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 30 april 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Modena — Italië) — Azienda USL di Modena/Comune di Sassuolo

(Zaak C-26/19) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Staatssteun — Nationale gezondheidsdienst — Vrijstelling van onroerendgoedbelasting — Onroerend goed dat is verhuurd aan een handelsvennootschap met gemengd kapitaal die in de gezondheidszorg concurreert met andere zorginstellingen met uitsluitend privaat kapitaal)

(2019/C 288/12)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria provinciale di Modena

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Azienda USL di Modena

Verwerende partij: Comune di Sassuolo

Dictum

Het door de Commissione tributaria provinciale di Modena (belastingrechter in eerste aanleg Modena, Italië) bij beslissing van 25 oktober 2018 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing is kennelijk niet-ontvankelijk.

(¹) PB C 164 van 13.5.2019.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 23 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Monomeles Protodikeio Serron — Griekenland) — WP/Trapeza Peiraios AE

(Zaak C-105/19) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Consumentenbescherming — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Richtlijn 93/13/EEG — Bevoegdheden en verplichtingen van de nationale rechter — Betalingsbevelprocedure — Toewijzing van het verzet tegen dit bevel — Onvoldoende preciseringen betreffende de feitelijke en juridische context van het hoofdgeding en betreffende de redenen die de noodzaak van een antwoord op de prejudiciële vraag rechtvaardigen — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)

(2019/C 288/13)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Monomeles Protodikeio Serron

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: WP

Verwerende partij: Trapeza Peiraios AE

Dictum

Het verzoek om een prejudiciële beslissing dat door de Monomeles Protodikeio Serron (alleensprekende rechter in eerste aanleg Serres, Griekenland) bij beslissing van 11 januari 2019 is ingediend, is kennelijk niet-ontvankelijk.

⁽¹⁾ PB C 148 van 29.4.2019.

Hogere voorziening ingesteld op 31 januari 2019 door WL tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer) van 29 november 2018 in zaak T-493/17, WL/ERCEA

(Zaak C-78/19 P)

(2019/C 288/14)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: WL (vertegenwoordiger: F. Elia, advocaat)

Andere partij in de procedure: Uitvoerend Agentschap Europese Onderzoeksraad (ERCEA)

Bij beschikking van 11 juli 2019 heeft het Hof (Zesde kamer) de hogere voorziening ten dele kennelijk niet-ontvankelijk en ten dele kennelijk ongegrond verklaard en WL verwezen in zijn eigen kosten.

Hogere voorziening ingesteld op 15 februari 2019 door Edison SpA tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 7 december 2018 in zaak T-471/17, Edison/EUIPO (EDISON)

(Zaak C-121/19 P)

(2019/C 288/15)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Edison SpA (vertegenwoordigers: D. Martucci, F. Boscarol de Roberto, avvocati)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Conclusies

- primair, het bestreden arrest vernietigen, het geding definitief afdoen en het beroep gegrond verklaren, en daarbij voor recht verklaren dat „elektriciteit” onder klasse 4 van de achtste uitgave van de Classificatie van Nice valt en dientengevolge dat merk nr. 3 315 991 waarvan Edison SpA houdster is, onder meer op „elektriciteit” ziet;
- subsidiair, het bestreden arrest vernietigen en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht;
- in elk geval het EUIPO verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat het bewijs dat elektriciteit in de gewone en gebruikelijke betekenis van de termen van klasse 4 van de achtste uitgave van de Classificatie van Nice niet daaronder valt, voortvloeit uit het feit dat de waar „elektriciteit” is vermeld in de Grey-list die het EUIPO heeft opgesteld voor het indienen van verklaringen in de zin van artikel 28, lid 8, van de Uniemerkenverordening (punten 41, 46 en 54). In de eerste plaats is de onjuiste rechtsopvatting het gevolg van het feit dat rekwirante haar verzoek tot beperking van de opgave van de waren heeft ingediend op 15 juni 2015, terwijl het document waarnaar het EUIPO verwijst, is opgesteld bij mededeling nr. 1/2016 van 8 februari 2016. In de tweede plaats getuigt het eveneens van een onjuiste rechtsopvatting om de uitsluiting van een term van de Grey-list als bewijs te aanvaarden, daar deze lijst niets meer is dan een geheel van niet-bindende interpretaties.
2. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat alleen tastbare waren die uit zichzelf spontaan licht opwekken, als „verlichtingsstoffen” kunnen worden beschouwd. De onjuiste rechtsopvatting schuilt in het feit dat de bevoegde autoriteiten en de ondernemingen de waren classificeren aan de hand van hun lichtgevende functie en elektriciteit classificeren als een nutsvoorziening die licht opwekt en winst genereert, zonder dat de materiële verschijningsvorm van deze nutsvoorziening in strikt fysieke betekenis enige rol speelt.
3. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te verklaren dat „fuel” ook op brandstoffen voor motoren ziet, terwijl het duidelijk is dat de term „fuel” zo ruim wordt opgevat dat daaronder ook vallen waren die van nature uit geen motoren met eigen brandstof in werking stellen, zoals precies elektriciteit.
4. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een uitleggingsfout door te oordelen dat elektriciteit niet valt onder „motor fuel”, waardoor het Gerecht de functionele kenmerken volledig over het hoofd heeft gezien.
5. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een kennelijk onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de door rekwirante overlegde bewijzen niet voldoende waren tot bewijs dat elektriciteit onder klasse 4 valt.
6. Bovendien heeft het Gerecht zijn oordeel ook gebaseerd op document 1 dat het EUIPO heeft neergelegd, en daarbij verklaard dat dit document dateerde van augustus 2003, terwijl het duidelijk in juni 2003 is gedateerd.
7. Het Gerecht heeft zich beperkt tot de bekrachtiging van een rechtstoestand en ontoereikend gemotiveerde beslissingen, hoewel het door rekwirante en het EUIPO overgelegde bewijzen heeft aanvaard. Verklaaren dat er in het handelsverkeer elektrische voertuigen zijn en vervolgens ontkennen dat de ondernemers (zijnde de fabrikanten van die voertuigen) elektriciteit als een — zij het alternatieve — brandstof beschouwen, gaat tegen elke logica in en vormt een ontoereikende motivering voor de beslissingen van het EUIPO en het Gerecht.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Constanța (Roemenië) op 10 april 2019 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea/SC Piscicola Tulcea SA

(Zaak C-294/19)

(2019/C 288/16)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Constanța

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Verwerende partij: SC Piscicola Tulcea SA

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 2 [en] artikel 34, lid 2, van verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1782/2003 ⁽¹⁾, en artikel 2 van verordening (EG) nr. 1120/2009 van de Commissie van 29 oktober 2009 houdende bepalingen voor de uitvoering van de bedrijfstoelag-regeling waarin is voorzien bij titel III van verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling volgens welke in een situatie als in het hoofdgeding landbouwers van betaling van de [toeslag]rechten worden uitgesloten op de grond dat aquacultuurvoorzieningen die als bouwland worden gebruikt geen „landbouwgrond” in de zin van artikel 2 van verordening nr. 1120/2009 vormen, omdat zij niet worden aangemerkt als subsidiabele grond in de zin van artikel 34, lid 2, van verordening (EG) nr. 73/2009?

⁽¹⁾ PB 2009, L 30, blz. 16.

⁽²⁾ PB 2009, L 316, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 11 april 2019 — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/WS

(Zaak C-302/19)

(2019/C 288/17)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Verwerende partij: WS

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 12, lid 1, onder e), van richtlijn 2011/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ⁽¹⁾ en het beginsel van gelijke behandeling van houders van een gecombineerde verblijfs- en arbeidsvergunning en nationale onderdanen, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale wettelijke regeling op grond waarvan de familieleden van de werknemer met een gecombineerde verblijfs- en arbeidsvergunning die onderdaan is van een derde land, zijn uitgesloten van de kring van familieleden van het kerngezin die in aanmerking worden genomen voor de berekening van de gezinsuitkering, indien zij hun woonplaats in het land van herkomst hebben, terwijl deze regel niet geldt voor onderdanen van de lidstaat?

⁽¹⁾ Richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven (PB 2011, L 343, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 11 april 2019 — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/VR

(Zaak C-303/19)

(2019/C 288/18)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Verwerende partij: VR

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 11, lid 1, onder d), van richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 ⁽¹⁾ en het beginsel van gelijke behandeling van lang ingezetenen en nationale onderdanen, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale wettelijke regeling op grond waarvan de familieleden van de werknemer die lang ingezet onderdaan van een derde land is, zijn uitgesloten van de kring van familieleden van het kerngezin die in aanmerking worden genomen voor de berekening van de gezinsuitkering, indien zij hun woonplaats in het land van herkomst hebben, terwijl deze regel niet geldt voor onderdanen van de lidstaat?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PB 2004, L 16, blz. 44).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Constanța (Roemenië) op 12 april 2019 — Ira Invest SRL/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

(Zaak C-304/19)

(2019/C 288/19)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Constanța (Roemenië)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ira Invest SRL

Verwerende partij: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 4, lid 1, onder b), c), e) en f), artikel 10, artikel 21, lid 1, en artikel 32, leden 1 tot en met 5, van verordening (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan in omstandigheden zoals in het hoofdgeding een landbouwer van het recht op subsidie is uitgesloten op grond dat visgronden die als bouwland worden gebruikt, geen „landbouwareaal” vormen in de zin van artikel 4 van de verordening?

(¹) Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad (PB 2013, L 347, blz. 608).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 23 april 2019 — EB/Presidenza del Consiglio dei Ministri e.a.

(Zaak C-326/19)

(2019/C 288/20)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EB

Verwerende partij: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli Studi Roma Tre

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet clause 5 van de raamovereenkomst in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd⁽¹⁾, met het opschrift „Maatregelen ter voorkoming van misbruik”, mede gelet op het gelijkwaardigheidsbeginsel en ondanks het feit dat voor de lidstaten geen algemene verplichting geldt om arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd om te zetten in overeenkomsten voor onbepaalde tijd, zich ertegen dat een nationale regeling als die van artikel 29, lid 2, onder d), en artikel 29, lid 4, van wetsbesluit nr. 81 van 15 juni 2015, en artikel 36, leden 2 en 5, van wetsbesluit nr. 165 van 30 maart 2001 academische onderzoekers die zijn aangesteld bij overeenkomst voor bepaalde tijd van drie jaar, welke voor twee jaar kan worden verlengd overeenkomstig artikel 24, lid 3, onder a), van wet nr. 240 van 2010, uitsluit van de mogelijkheid om de overeenkomst vervolgens om te zetten in een overeenkomst voor onbepaalde tijd?
- 2) Verzet clause 5 van de raamovereenkomst in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, met het opschrift „Maatregelen ter voorkoming van misbruik”, mede gelet op het gelijkwaardigheidsbeginsel en ondanks het feit dat voor de lidstaten geen algemene verplichting geldt om arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd om te zetten in overeenkomsten voor onbepaalde tijd, zich ertegen dat een nationale regeling als die van artikel 29, lid 2, onder d), en artikel 29, lid 4, van wetsbesluit nr. 81 van 15 juni 2015, en artikel 36, leden 2 en 5, van wetsbesluit nr. 165 van 30 maart 2001 door de rechter van de betrokken lidstaat aldus wordt toegepast dat het recht op het behoud van het dienstverband toekomt aan personen die bij een overheidsinstantie werkzaam zijn middels een flexibele arbeidsovereenkomst waarop het arbeidsrecht van toepassing is, terwijl dit recht in het algemeen niet wordt toegekend aan het personeel met een overeenkomst voor bepaalde tijd dat door die overheidsinstantie is aangesteld op basis van het bestuursrecht, en het nationale recht (als gevolg van voornoemde nationale bepalingen) niet voorziet in andere doeltreffende maatregelen ter bestraffing van het misbruik dat van dat personeel wordt gemaakt?
- 3) Verzet clause 5 van de raamovereenkomst in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, met het opschrift „Maatregelen ter voorkoming van misbruik”, mede gelet op het gelijkwaardigheidsbeginsel en ondanks het feit dat voor de lidstaten geen algemene verplichting geldt om arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd om te zetten in overeenkomsten voor onbepaalde tijd, zich tegen [...] een nationale regeling als die van artikel 24, leden 1 en 3, van wet nr. 240 van 30 december 2010, volgens welke tussen onderzoekers en universiteiten overeenkomsten voor bepaalde tijd worden gesloten en verlengd voor in totaal vijf jaar (drie jaar, eventueel verlengd met twee jaar), onder de voorwaarde dat de overeenkomst wordt gesloten „binnen de mogelijkheden van de beschikbare middelen voor het programmeren van activiteiten van onderzoek, onderwijs, aanvullend onderwijs en diensten voor studenten”, terwijl voor verlenging als voorwaarde wordt gesteld dat „de verrichte onderwijs- en onderzoeksactiviteiten positief zijn beoordeeld”, zonder objectieve en transparante criteria vast te stellen om na te gaan of de sluiting en de verlenging van deze overeenkomsten werkelijk beantwoorden aan een bestaande behoefte, of daarmee de nagestreefde doelstelling kan worden behaald, en of de sluiting en de verlenging van deze overeenkomsten daartoe noodzakelijk zijn, welke regeling derhalve een concreet risico met zich brengt dat misbruik van dergelijke overeenkomsten wordt gemaakt, en daardoor niet in overeenstemming is met het doel en het nuttige effect van de raamovereenkomst?

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB 1999, L 175, blz. 43).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale de Milano (Italië) op 23 april 2019 — Condominio di Milano/Eurothermo SpA

(Zaak C-329/19)

(2019/C 288/21)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale de Milano

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Condominio di Milano

Verwerende partij: Eurothermo SpA

Prejudiciële vraag

Staat het begrip „consument”, in de zin van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾, eraan in de weg dat een subject (zoals een vereniging van mede-eigenaars van een appartementsgebouw of een condominium naar Italiaans recht) dat een natuurlijke noch een rechtspersoon is, wordt beschouwd als een consument wanneer dit subject een overeenkomst sluit voor doeleinden die buiten zijn bedrijfs- of beroepsactiviteit vallen en zich ten aanzien van de handelaar in een ondergeschikte positie bevindt, zowel wat betreft zijn onderhandelingsmacht als wat betreft de mate waarin het over informatie kan beschikken?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Stuttgart (Duitsland) op 24 april 2019
— Eurowings GmbH/GD, HE, IF**

(Zaak C-334/19)

(2019/C 288/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Stuttgart

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Eurowings GmbH

Verwerende partijen: GD, HE, IF

Prejudiciële vraag

Moeten de bepalingen — met name artikel 5, lid 3, — van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat de uit ziekmeldingen resulterende spontane afwezigheid van een significant deel van het cabinepersoneel („wilde staking”) bij de luchtvaartmaatschappij die op grond van een overeenkomst betreffende de huur van een vliegtuig met bemanning („wet lease”) het vliegtuig met bemanning verhuurt aan de „luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert” in de zin van artikel 2, onder b), van de verordening, maar niet de operationele verantwoordelijkheid voor de vluchten draagt, ertoe leidt dat ook de „luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert” zich niet op „buitengewone omstandigheden” in de zin van artikel 5, lid 3, van de verordening kan beroepen in overeenstemming met het arrest van 17 april 2018, Krüsemann e.a., C-195/17 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ PB 2004, L 46, blz. 1.

⁽²⁾ EU:C:2018:258.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Pitești (Roemenië) op 6 mei 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”, OL/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

(Zaak C-355/19)

(2019/C 288/23)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Pitești

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”, OL

Verwerende partijen: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

Prejudiciële vragen

- 1) Dient het bij beschikking 2006/928/EG van de Europese Commissie van 13 december 2006 ⁽¹⁾ ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing te worden beschouwd als een handeling van een instelling van de Unie in de zin van artikel 267 VWEU, die ter uitlegging kan worden voorgelegd aan het Hof van Justitie?
- 2) Behoren de inhoud, de aard en de looptijd van het bij beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing tot de werkingssfeer van het Verdrag betreffende de toetreding van de Republiek Bulgarije en Roemenië tot de Europese Unie, dat op 25 april 2005 in Luxemburg door Roemenië is ondertekend? Zijn de vereisten die zijn geformuleerd in de in het kader van dat mechanisme opgestelde verslagen bindend voor Roemenië?
- 3) Moet artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat de lidstaten verplicht zijn te voldoen aan de criteria van de rechtsstaat, die ook worden opgelegd bij de verslagen die zijn opgesteld in het kader van het bij beschikking 2006/928/EG van de Europese Commissie van 13 december 2006 ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing, in het geval dat bij het openbaar ministerie met spoed een afdeling wordt opgericht die exclusief belast is met het onderzoek van door magistraten gepleegde misdrijven, hetgeen in het bijzonder leidt tot bezorgdheid inzake corruptiebestrijding en kan worden gebruikt als een extra instrument om magistraten te intimideren en onder druk te zetten?
- 4) Moet artikel 19, lid 1, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie aldus worden uitgelegd, dat de lidstaten verplicht zijn de nodige maatregelen te nemen om een doeltreffende rechterlijke bescherming op de door het recht van de Unie bestreken gebieden te verzekeren door elk risico van politieke beïnvloeding van de strafrechtelijke vervolging van magistraten uit te sluiten, in het geval dat bij het openbaar ministerie met spoed een afdeling wordt opgericht die exclusief belast is met het onderzoek van door magistraten gepleegde misdrijven, hetgeen in het bijzonder leidt tot bezorgdheid inzake corruptiebestrijding en kan worden gebruikt als een extra instrument om magistraten te intimideren en onder druk te zetten?

⁽¹⁾ Beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 tot vaststelling van een mechanisme voor samenwerking en toetsing van de vooruitgang in Roemenië ten aanzien van specifieke ijkpunten op het gebied van de hervorming van het justitiële stelsel en de bestrijding van corruptie (PB 2006, L 354, blz. 56).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Înalta Curte de Casație și Justiție (Roemenië) op 6 mei 2019 — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ/QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL

(Zaak C-357/19)

(2019/C 288/24)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Înalta Curte de Casație și Justiție

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ

Verwerende partijen: QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 19, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, artikel 325, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, artikel 1, lid 1, onder a) en b), en artikel 2, lid 1, van de op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie opgestelde overeenkomst betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, en het rechtszekerheidsbeginsel aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een beslissing van een orgaan dat geen deel uitmaakt van de rechterlijke macht, de Curtea Constituțională a României (grondwettelijk hof, Roemenië), waarbij uitspraak wordt gedaan over de wettigheid van de samenstelling van rechterlijke colleges en aldus de voorwaarden worden geschapen voor de toewijzing van buitengewone beroepen tegen de in een bepaalde periode uitgesproken definitieve rechterlijke beslissingen?
- 2) Moet artikel 47, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan de — in het nationaal recht bindende — vaststelling, door een orgaan dat geen deel uitmaakt van de rechterlijke macht, van het gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid van een rechterlijk college waarvan een rechter, die een directiefunctie bekleedt, niet bij loting is benoemd, maar op basis van een bij de partijen bekende transparante regel die door hen niet wordt betwist en die van toepassing is op alle door die kamer behandelde zaken?
- 3) Moet de voorrang van het Unierecht aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter op grond daarvan een volgens het nationaal recht bindende beslissing van de constitutionele rechter, uitgesproken in een zaak betreffende een grondwettelijk geschil, buiten toepassing mag laten?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunalul Galați (Roemenië) op 7 mei 2019 — XU e.a./SC Credit Europe Ipotecar IFN SA en Credit Europe Bank NV

(Zaak C-364/19)

(2019/C 288/25)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Galați

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen in eerste aanleg en in hoger beroep: XU, YV, ZW, AU, BZ, CA, DB, EC

Verwerende partijen in eerste aanleg en verzoekende partijen in hoger beroep: SC Credit Europe Ipotecar IFN SA en Credit Europe Bank NV

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 1, lid 2, en artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾, zoals uitgelegd in het arrest Andriuc e.a. (C-186/16), aldus worden uitgelegd dat in geval van een beding betreffende het wisselkoersrisico waarin een nationale bepaling is overgenomen, de nationale rechter eerst dient na te gaan of het verbod van artikel 1, lid 2, van deze richtlijn van toepassing is, dan wel eerst dient na te gaan of de handelaar zijn informatieplicht als bedoeld in artikel 4, lid 2, van de richtlijn is nagekomen, zonder eerst het bepaalde in artikel 1, lid 2, van deze richtlijn te onderzoeken?
- 2) Moeten artikel 1, lid 2, en artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13/EEG aldus worden uitgelegd dat de handelaar, indien hij zijn verplichting de consument vóór de sluiting van de leningsovereenkomst informatie te verstrekken niet is nagekomen, zich kan beroepen op artikel 1, lid 2, van deze richtlijn opdat rechterlijke toetsing van het oneerlijke karakter van een beding betreffende het wisselkoersrisico waarin een nationale wetsbepaling is overgenomen, wordt uitgesloten?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Schwerin (Duitsland) op 8 mei 2019 — FD/Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

(Zaak C-365/19)

(2019/C 288/26)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Schwerin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: FD

Verwerende partij: Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

Prejudiciële vraag

Verleent artikel 30, lid 6, van verordening (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ — desgevallend juncto artikel 28, lid 2, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 639/2014 ⁽²⁾ — ook een recht op toewijzing van betalingsrechten voor het aanvraagjaar 2016 aan een jonge landbouwer wanneer reeds tevoren, op grond van artikel 24 van verordening (EU) nr. 1307/2013, uit het nationale maximum 2015 betalingsrechten overeenkomstig zijn toenmalige areaal kosteloos aan hem zijn toegewezen?

⁽¹⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad (PB 2013, L 347, blz. 608).

⁽²⁾ Gedelegeerde Verordening van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die verordening (PB 2014, L 181, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 13 mei 2019 — HF/Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

(Zaak C-374/19)

(2019/C 288/27)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: HF

Verwerende partij: Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

Prejudiciële vraag

Is een belastingplichtige die een investeringsgoed met het oog op belast gebruik met recht op aftrek van voorbelasting vervaardigt (in casu: optrekken van een gebouw voor het exploiteren van een cafetaria), verplicht de aftrek van voorbelasting op grond van artikel 185, lid 1, en artikel 187 van de btw-richtlijn ⁽¹⁾ te herzien, wanneer hij de activiteit die recht geeft op deze aftrek (in casu: exploitatie van de cafetaria), staakt, en het investeringsgoed thans niet meer wordt gebruikt in de omvang van het voordien belaste gebruik?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 15 mei 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Zaak C-380/19)

(2019/C 288/28)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Verwerende partij: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Prejudiciële vragen

- 1) Ontstaat de in artikel 13, lid 2, van de richtlijn ⁽¹⁾ neergelegde verplichting om de in artikel 13, lid 1, bedoelde informatie toegankelijk te maken in de algemene voorwaarden reeds op het tijdstip waarop de ondernemer de algemene voorwaarden als download beschikbaar stelt op zijn website, waarop geen overeenkomsten worden gesloten?
- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag bevestigend luidt, komt de ondernemer in een dergelijk geval de verplichting om de informatie in de algemene voorwaarden toegankelijk te maken dan eveneens na wanneer hij de informatie weliswaar niet verstrekt in het downloadbare bestand, maar wel elders op de website van de onderneming?
- 3) Komt de ondernemer zijn verplichting om de informatie in de algemene voorwaarden toegankelijk te maken na wanneer hij de consument naast een document met de algemene [or. 3] voorwaarden een afzonderlijk document met een eveneens door hem opgestelde lijst van prestaties en tarieven overhandigt dat de in artikel 13, lid 1, van de richtlijn bedoelde informatie bevat?

⁽¹⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende alternatieve beslechting van consumentengeschillen en tot wijziging van verordening (EG) nr. 2006/2004 en richtlijn 2009/22/EG (PB 2013, L 165, blz. 63).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Cluj (Roemenië) op 15 mei 2019 — SC Banca E S.A./G.D.

(Zaak C-381/19)

(2019/C 288/29)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC Banca E S.A.

Verwerende partij: G.D.

Prejudiciële vraag

Moeten in het kader van de voorrang van het Unierecht de beginselen van rechtszekerheid en doeltreffendheid aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat, in een geding betreffende consumentenbescherming, nadat de consument een rechtszaak aanhangig heeft gemaakt regels van procesrecht worden gewijzigd bij een bindende beslissing van de Curte Constituțională (grondwettelijk hof), die ten uitvoer wordt gelegd bij een wet tot wijziging van de Codul de procedură civilă (wetboek burgerlijke rechtsvordering), waarbij een nieuw rechtsmiddel wordt ingevoerd dat door de handelaar kan worden aangewend, met als gevolg dat de beslechting van het geding langer duurt en hogere kosten met zich brengt?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal București (Roemenië) op 22 mei 2019 — AX/Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice

(Zaak C-397/19)

(2019/C 288/30)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AX

Verwerende partij: Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice

Prejudiciële vragen

- 1) Dient het bij beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 ⁽¹⁾ ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing te worden beschouwd als een handeling van een instelling van de Europese Unie in de zin van artikel 267 VWEU, die ter uitlegging kan worden voorgelegd aan het Hof van Justitie?
- 2) Maakt het bij beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing deel uit van het Verdrag betreffende de toetreding van de Republiek Bulgarije en Roemenië tot de Europese Unie, dat op 25 april 2005 in Luxemburg door Roemenië is ondertekend, en moet dit mechanisme tegen de achtergrond van dit verdrag worden uitgelegd en toegepast? Zijn de vereisten die zijn geformuleerd in de in het kader van dat mechanisme opgestelde verslagen bindend voor Roemenië, en indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, dient de nationale rechter die, in het kader van zijn bevoegdheden, de bepalingen van Unierecht moet toepassen, dan te garanderen dat deze bepalingen worden toegepast, en in voorkomend geval ambtshalve de toepassing te weigeren van bepalingen van nationaal recht die in strijd zijn met de krachtens dit mechanisme geformuleerde vereisten?

- 3) Dienen artikel 2 en artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, in onderlinge samenhang gelezen, aldus te worden uitgelegd dat de verplichting voor Roemenië om zich te houden aan de vereisten in de verslagen die worden opgesteld in het kader van het bij beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing, valt onder de verplichting van de lidstaat om de beginselen van de rechtsstaat te eerbiedigen?
- 4) Staan artikel 2 en artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, in onderlinge samenhang gelezen, en in het bijzonder de verplichting om de waarden van de rechtsstaat te eerbiedigen, in de weg aan een nationale regeling als die van artikel 96, lid 3, onder a), van Legea nr. 303/2004 privind statutul judecatorilor și procurorilor, waarin rechterlijke dwaling op kernachtige en abstracte wijze wordt gedefinieerd als de verrichting van proceshandelingen die duidelijk in strijd zijn met bepalingen van materieel en formeel recht, zonder dat daarbij de aard van de geschonden rechtsbepalingen, de werkingsfeer *ratione materiae* en *ratione temporis* van deze bepalingen in de procedure, de wijze van uitvoering, de termijnen en de procedures voor de vaststelling van inbreuken op de rechtsregels, en de autoriteit die bevoegd is tot vaststelling van inbreuken op dergelijke rechtsregels nader te bepalen, waardoor het mogelijk wordt dat indirecte druk op magistraten wordt uitgeoefend?
- 5) Staan artikel 2 en artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, in onderlinge samenhang gelezen, en in het bijzonder de verplichting om de waarden van de rechtsstaat te eerbiedigen, in de weg aan een nationale regeling als die van artikel 96, lid 3, onder b), van Legea nr. 303/2004 privind statutul judecatorilor și procurorilor, waarin rechterlijke dwaling wordt gedefinieerd als een definitieve rechterlijke beslissing die duidelijk in strijd is met de wet of met de feitelijke situatie die uit het tijdens de procedure verkregen bewijs blijkt, zonder daarbij te vermelden welke procedure moet worden gevolgd om deze inbreuk vast te stellen, en zonder concreet te specificeren wat wordt bedoeld met een rechterlijke beslissing die in strijd is met de toepasselijke wettelijke bepalingen en feitelijke situatie, zodat de werkzaamheden van magistraten (rechters en openbaar aanklagers) bij de uitlegging van de wet en van het bewijs worden geblokkeerd?
- 6) Staan artikel 2 en artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, in onderlinge samenhang gelezen, en in het bijzonder de verplichting om de waarden van de rechtsstaat te eerbiedigen, in de weg aan een nationale regeling als die van artikel 96, lid 3, van Legea nr. 303/2004 privind statutul judecatorilor și procurorilor, volgens welke de vaststelling van de vermoedensrechtelijke aansprakelijkheid van magistraten (rechters en openbaar aanklagers) jegens de Staat uitsluitend is gebaseerd op de beoordeling van de Staat, en eventueel op de beoordeling in het advies van de gerechtelijke inspectie, dat bij het begaan van de materiële dwaling sprake was van opzet of de grove nalatigheid van de magistraat, zonder dat deze de mogelijkheid heeft om zijn rechten van verweer ten volle uit te oefenen, met als gevolg dat de procedure voor de vaststelling van de materiële aansprakelijkheid van de magistraat jegens de Staat mogelijk op arbitraire gronden wordt ingeleid en voltooid?
- 7) Staat artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, en in het bijzonder de verplichting om de waarden van de rechtsstaat te eerbiedigen, in de weg aan een nationale regeling als die van artikel 539, lid 2, laatste volzin, en artikel 541, leden 2 en 3, Codul de procedură penală, in onderlinge samenhang gelezen, op grond waarvan tegen een definitieve rechterlijke beslissing betreffende de rechtmatigheid van voorlopige hechtenis indien de verdachte ten gronde wordt vrijgesproken, *sine die* en impliciet een buitengewoon rechtsmiddel *sui generis* aan de verweerder wordt toegekend, welk rechtsmiddel uitsluitend door de civiele rechter wordt beoordeeld, indien de onrechtmatigheid van de voorlopige hechtenis niet bij vonnis van de strafrechter is vastgesteld, in strijd met het beginsel van voorzienbaarheid en toegankelijkheid van de rechtsregel, van de specialisatie van de rechter en de rechtszekerheid?

(¹) Beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 tot vaststelling van een mechanisme voor samenwerking en toetsing van de vooruitgang in Roemenië ten aanzien van specifieke ijkpunten op het gebied van de hervorming van het justitiële stelsel en de bestrijding van corruptie (PB 2006, L 354, blz. 56).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Kammergericht Berlin (Duitsland) op 23 mei 2019

— BY

(Zaak C-398/19)

(2019/C 288/31)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Kammergericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Vervolgde persoon: BY

Andere partij in de procedure: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Prejudiciële vragen

- 1) Gelden de beginselen uit het arrest van het Hof van 6 september 2016 in de zaak Petruhhin (C-182/15) ⁽¹⁾ betreffende de toepassing van de artikelen 18 en 21 VWEU in het geval van een verzoek van een derde land om uitlevering van een Unieburger ook wanneer de vervolgde persoon naar de aangezochte lidstaat is verhuisd op een tijdstip waarop hij nog geen Unieburger was?
- 2) Is de lidstaat van herkomst die op de hoogte werd gesteld van een uitleveringsverzoek, op grond van het arrest van het Hof van 6 september 2016 in de zaak Petruhhin, verplicht het verzoekende derde land te verzoeken om toezending van de stukken teneinde de overname van de vervolging te onderzoeken?
- 3) Is de lidstaat die door een derde land is verzocht om uitlevering van een Unieburger, op grond van het arrest van het Hof van 6 september 2016 in de zaak Petruhhin, verplicht de uitlevering te weigeren en zelf de strafvervolging over te nemen wanneer hij volgens zijn nationaal recht daartoe de mogelijkheid heeft?

⁽¹⁾ EU:C:2016:630.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 24 mei 2019 — Vos Aannemingen BVBA tegen Belgische Staat

(Zaak C-405/19)

(2019/C 288/32)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Vos Aannemingen BVBA

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 17 van de richtlijn nr. 77/388/EEG ⁽¹⁾ aldus te worden geïnterpreteerd dat wanneer een uitgave ook ten goede komt aan een derde — zoals dit het geval is wanneer een promotor bij de verkoop van appartementen publiciteitskosten, administratiekosten en makelaarslonen betaalt die ook ten goede komen aan de grondeigenaren — dit niet eraan in de weg staat dat de op die kosten drukkende btw volledig in aftrek kan worden gebracht, op voorwaarde dat wordt vastgesteld dat er een rechtstreeks en onmiddellijk verband bestaat tussen de uitgave en de economische activiteit van de belastingplichtige en dat het voordeel voor de derde ondergeschikt is aan de behoeften van het bedrijf van de belastingplichtige?

- 2) Geldt dit principe ook wanneer het niet gaat om algemene kosten maar om kosten die toewijsbaar zijn aan welbepaalde al dan niet aan btw onderworpen handelingen in een later stadium, zoals te dezen de verkoop van enerzijds de appartementen en anderzijds de grond?
- 3) Heeft de omstandigheid dat de belastingplichtige de mogelijkheid/het recht heeft om de uitgave gedeeltelijk door te rekenen aan de derde aan wie de uitgave ten goede komt maar dit niet doet, een invloed op de vraag naar de aftrekbaarheid van de btw op deze kosten?

⁽¹⁾ Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB 1977, L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (België) op 24 mei 2019 — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV tegen Belgische Staat

(Zaak C-407/19)

(2019/C 288/33)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeksters: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 49, 56, 45, 34, 35, 101 of 102 van het VWEU, al dan niet gelezen in samenhang met artikel 106, lid 1, van het VWEU, in die zin te worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de regeling vervat in artikel 1 van het koninklijk besluit van 5 juli 2004, „betreffende de erkenning van havenarbeiders in de havengebieden die onder het toepassingsgebied vallen van de wet van 8 juni 1972 betreffende de havenarbeid”, samen gelezen met artikel 2, van voormeld besluit van 5 juli 2004, namelijk de regeling dat de havenarbeiders zoals bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, van voormeld koninklijk besluit van 5 juli 2004, bij hun erkenning door de administratieve commissie, paritair samengesteld eensdeels uit leden aangewezen door de werkgeversorganisaties vertegenwoordigd in het betrokken paritair subcomité en anderdeels uit leden aangewezen door de werknemersorganisaties vertegenwoordigd in het paritair subcomité, ofwel worden opgenomen in de pool van havenarbeiders ofwel niet, waarbij bij de erkenning tot opname rekening wordt gehouden met de behoefte aan arbeidskrachten, ermee rekening houdende tevens dat voor die administratieve commissie niet in een uiterlijke beslissingstermijn is voorzien en tegen haar erkenningsbeslissingen enkel is voorzien in een jurisdictioneel beroep?
- 2) Dient artikel 49, 56, 45, 34, 35, 101 of 102 van het VWEU, al dan niet in samenhang met artikel 106, lid 1, van het VWEU, in die zin te worden geïnterpreteerd dat het zich verzet tegen de regeling ingevoerd bij artikel 4, § 1, 2°, 3°, 6° en 8° van het koninklijk besluit van 5 juli 2004 zoals vervangen respectievelijk ingevoegd door artikel 4, 2°, 3°, 4° en 6°, van het bestreden koninklijk besluit van 10 juli 2016, namelijk de regeling die als voorwaarde voor de erkenning als havenarbeider oplegt dat de werknemer a) medisch geschikt wordt verklaard door de externe dienst voor preventie en bescherming op het werk, waarbij de organisatie van werkgevers die overeenkomstig artikel 3bis van de wet van 8 juni 1972, „betreffende de havenarbeid” aangeduid werd als lasthebber aangesloten is en b) geslaagd is in de psychotechnische proeven afgenomen door het orgaan dat

hiertoe door de erkende organisatie van werkgevers aangeduid als lasthebber overeenkomstig datzelfde artikel 3bis van de wet van 8 juni 1972, c) gedurende drie weken de voorbereidingslessen tot veilig werken en tot het verwerven van de vakbekwaamheid hebben gevolgd en geslaagd zijn voor de eindproef en d) reeds moet beschikken over een arbeidsovereenkomst wanneer het een havenarbeider betreft die niet opgenomen wordt in de pool, daarin begrepen, samen gelezen met artikel 4, § 3, van het koninklijk besluit van 5 juli 2004, dat de buitenlandse havenarbeiders moeten kunnen aantonen dat zij in een andere lidstaat aan vergelijkbare voorwaarden voldoen opdat zij voor de toepassing van de bestreden regeling niet meer aan die voorwaarden worden onderworpen?

- 3) Dient artikel 49, 56, 45, 34, 35, 101 of 102 van het VWEU, al dan niet in samenhang met artikel 106, lid 1, van het VWEU, in die zin te worden geïnterpreteerd dat het zich verzet tegen de regeling ingevoerd bij artikel 2, § 3 van het koninklijk besluit van 5 juli 2004, zoals vervangen door artikel 2 van het bestreden koninklijk besluit van 10 juli 2016, namelijk de regeling waarbij de havenarbeiders die niet worden opgenomen in de pool en die derhalve direct door een werkgever worden aangeworven met een arbeidsovereenkomst conform de wet van 3 juli 1978, „betreffende de arbeidsovereenkomsten” en de duurtijd van hun erkenning wordt beperkt tot de duurtijd van deze arbeidsovereenkomst zodat telkens een nieuwe erkenningsprocedure moet worden aangevat?
- 4) Dient artikel 49, 56, 45, 34, 35, 101 of 102 van het VWEU, al dan niet in samenhang met artikel 106, lid 1, van het VWEU, in die zin te worden geïnterpreteerd dat het zich verzet tegen de regeling ingevoerd bij artikel 13/1 van het koninklijk besluit van 5 juli 2004, zoals ingevoegd door artikel 17 van het koninklijk besluit van 10 juli 2016, namelijk de overgangsmaatregel waarbij de arbeidsovereenkomst waarvan sprake in de derde prejudiciële vraag in eerste instantie moet zijn gesloten voor onbepaalde duur; vanaf 1 juli 2017 voor minstens twee jaar; vanaf 1 juli 2018 voor minstens één jaar; vanaf 1 juli 2019 voor minstens zes maanden; vanaf 1 juli 2020 met vrij te bepalen duurtijd?
- 5) Dient artikel 49, 56, 45, 34, 35, 101 of 102 van het VWEU, al dan niet in samenhang met artikel 106, lid 1, van het VWEU, in die zin te worden geïnterpreteerd dat het zich verzet tegen de regeling vervat in artikel 15/1 van het koninklijk besluit van 5 juli 2004, zoals ingevoegd door artikel 18 van het koninklijk besluit van 10 juli 2016, namelijk de (overgangs)maatregel waarbij de onder de oude regeling erkende havenarbeiders van rechtswege worden erkend als havenarbeiders in de pool waardoor de mogelijkheid van directe tewerkstelling (met een vast contract) van die havenarbeiders door een werkgever wordt belemmerd en de werkgevers verhindert om goede arbeidskrachten aan zich te binden door met hen rechtstreeks een vast contract te sluiten en deze laatsten werkzekerheid te bieden volgens de regels van het gemene arbeidsrecht?
- 6) Dient artikel 49, 56, 45, 34, 35, 101 of 102 van het VWEU, al dan niet in samenhang met artikel 106, lid 1, van het VWEU, in die zin te worden geïnterpreteerd dat het zich verzet tegen de regeling ingevoerd bij artikel 4, § 2 van het koninklijk besluit van 5 juli 2004, zoals vervangen door artikel 4, 7°, van het koninklijk besluit van 10 juli 2016, namelijk de regeling waarbij een cao de voorwaarden en modaliteiten bepaalt waaronder een havenarbeider kan worden tewerkgesteld in een ander havengebied dan datgene waar hij werd erkend waardoor mobiliteit van werknemers tussen de havengebieden wordt beperkt zonder dat de regelgever zelf duidelijkheid verschaft welke die voorwaarden of modaliteiten kunnen zijn?
- 7) Dient artikel 49, 56, 45, 34, 35, 101 of 102 van het VWEU, al dan niet in samenhang met artikel 106, lid 1, van het VWEU, in die zin te worden geïnterpreteerd dat het zich verzet tegen de regeling ingevoerd bij artikel 1, § 3 van het koninklijk besluit van 5 juli 2004, zoals vervangen door artikel 1, 2°, van het koninklijk besluit van 10 juli 2016, namelijk de regeling waarbij (logistieke) werknemers die arbeid verrichten in de zin van artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 januari 1973 „tot oprichting en vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het Havenbedrijf” op locaties waar goederen ter voorbereiding van hun verdere distributie of verzending transformatie ondergaan die indirect leidt tot een aanwijsbare toegevoegde waarde over een veiligheidscertificaat moeten beschikken waarbij dat veiligheidscertificaat geldt als een erkenning in de zin van de wet van 8 juni 1972 „betreffende de havenarbeid”, ermee rekening houdende dat dit certificaat wordt aangevraagd door de werkgever die een arbeidsovereenkomst heeft getekend met een werknemer om activiteiten in die zin te verrichten en de uitgifte ervan gebeurt op vertoon van de arbeidsovereenkomst en de identiteitskaart waarbij de modaliteiten van de te volgen procedure worden vastgelegd via collectieve arbeidsovereenkomst, zonder dat de regelgever op dat punt duidelijkheid verschaft?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 31 mei 2019 — KH/Hessischer Rundfunk

(Zaak C-422/19)

(2019/C 288/34)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: KH

Verwerende partij: Hessischer Rundfunk

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet de exclusieve bevoegdheid die de Europese Unie krachtens artikel 2, lid 1, juncto artikel 3, lid 1, onder c), VWEU heeft op het gebied van het monetair beleid voor de lidstaten die de euro als munt hebben, zich tegen een handeling van een van deze lidstaten die voorziet in een verplichting van publieke instanties van de lidstaat om bij de nakoming van een van overheidswege opgelegde verplichting tot betaling van een geldsom eurobankbiljetten te aanvaarden?
- 2) Behelst de hoedanigheid van de in euro luidende bankbiljetten als wettig betaalmiddel zoals vastgelegd in artikel 128, lid 1, derde zin, VWEU, artikel 16, eerste alinea, derde zin, van het Protocol (nr. 4) betreffende de Statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en van de Europese Centrale Bank, alsmede artikel 10, tweede zin, van verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro ⁽¹⁾, een verbod voor publieke instanties van een lidstaat om de nakoming van een van overheidswege opgelegde verplichting tot betaling van een geldsom door middel van dergelijke bankbiljetten te weigeren, of laat het Unierecht ruimte voor regelingen die voor bepaalde van overheidswege opgelegde betalingsverplichtingen een betaling met eurobankbiljetten uitsluiten?
- 3) Voor het geval dat de eerste vraag bevestigend en de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord:

Kan een op het gebied van de exclusieve bevoegdheid van de Unie voor het monetaire beleid vastgestelde handeling van een lidstaat die de euro als munt heeft, worden toegepast voor zover en zolang de Unie geen gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid?

⁽¹⁾ PB 1998, L 139, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 31 mei 2019 — Norbert Häring/Hessischer Rundfunk

(Zaak C-423/19)

(2019/C 288/35)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Norbert Häring

Verwerende partij: Hessischer Rundfunk

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet de exclusieve bevoegdheid die de Europese Unie krachtens artikel 2, lid 1, juncto artikel 3, lid 1, onder c), VWEU heeft op het gebied van het monetair beleid voor de lidstaten die de euro als munt hebben, zich tegen een handeling van een van deze lidstaten die voorziet in een verplichting van publieke instanties van de lidstaat om bij de nakoming van een van overheidswege opgelegde verplichting tot betaling van een geldsom eurobankbiljetten te aanvaarden?
- 2) Behelst de hoedanigheid van de in euro luidende bankbiljetten als wettig betaalmiddel zoals vastgelegd in artikel 128, lid 1, derde zin, VWEU, artikel 16, eerste alinea, derde zin, van het Protocol (nr. 4) betreffende de Statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en van de Europese Centrale Bank, alsmede artikel 10, tweede zin, van verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro ⁽¹⁾, een verbod voor publieke instanties van een lidstaat om de nakoming van een van overheidswege opgelegde verplichting tot betaling van een geldsom door middel van dergelijke bankbiljetten te weigeren, of laat het Unierecht ruimte voor regelingen die voor bepaalde van overheidswege opgelegde betalingsverplichtingen een betaling met eurobankbiljetten uitsluiten?
- 3) Voor het geval dat de eerste vraag bevestigend en de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord:

Kan een op het gebied van de exclusieve bevoegdheid van de Unie voor het monetaire beleid vastgestelde handeling van een lidstaat die de euro als munt heeft, worden toegepast voor zover en zolang de Unie geen gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid?

⁽¹⁾ PB 1998, L 139, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel București (Roemenië) op 29 mei 2019 — Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București și alții

(Zaak C-424/19)

(2019/C 288/36)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cabinet de avocat UR

Verwerende partijen: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Prejudiciële vragen

- 1) Valt bij de toepassing van artikel 9, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad (betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde) ⁽¹⁾ ook de beoefenaar van het beroep van advocaat onder het begrip „belastingplichtige”?
- 2) Is het op grond van het beginsel van voorrang van het Unierecht mogelijk dat in een latere procedure wordt afgeweken van het gezag van gewijsde van een definitieve rechterlijke uitspraak waarin in essentie is geoordeeld dat bij de toepassing en de uitlegging van de nationale regeling inzake de belasting over de toegevoegde waarde de advocaat geen goederen levert, geen economische activiteit verricht, en geen dienstenovereenkomsten maar overeenkomsten voor juridische dienstverlening sluit?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski rayonen sad (Bulgarije) op 4 juni 2019 — Naamloze verzekeringsmaatschappij „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD/Verzekeringsmaatschappij „Olympic”

(Zaak C-427/19)

(2019/C 288/37)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Sofiyski rayonen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Naamloze verzekeringsmaatschappij „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD

Verwerende partij: Verzekeringsmaatschappij „Olympic”

Prejudiciële vragen

- 1) Moet er bij de uitlegging van artikel 630 van de Kodeks za zastrahovaneto (Bulgaarse verzekeringswet), in het licht van artikel 274 van richtlijn 2009/138/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II), van worden uitgegaan dat het besluit van een autoriteit van een lidstaat tot intrekking van de vergunning van een verzekeraar en tot aanwijzing van een voorlopige liquidateur zonder dat de gerechtelijke liquidatieprocedure is geopend, een „beslissing tot opening van een liquidatieprocedure” is?
- 2) Moeten, indien het nationale recht van de lidstaat van vestiging van een verzekeraar wiens vergunning is ingetrokken en ten aanzien van wie een voorlopige liquidateur is aangewezen, bepaald dat in het geval van aanwijzing van een voorlopige liquidateur alle gerechtelijke procedures tegen deze verzekeringsmaatschappij moeten worden geschorst, de rechterlijke instanties van de andere lidstaten overeenkomstig artikel 274 van richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) deze juridische bepalingen toepassen, ook wanneer hun nationale recht hierin niet uitdrukkelijk voorziet?

⁽¹⁾ PB 2009, L 355, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Koblenz (Duitsland) op 5 juni 2019 — Remondis GmbH/Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

(Zaak C-429/19)

(2019/C 288/38)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Koblenz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Remondis GmbH

Verwerende partij: Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

Andere partij in de procedure: Landkreis Neuwied

Prejudiciële vraag

Moet artikel 12, lid 4, onder a), van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat er reeds sprake is van samenwerking wanneer een aanbestedende dienst die binnen zijn territoriale bevoegdheidsgebied verantwoordelijk is voor de afvalverwerking, een volgens het nationale recht uitsluitend op hem rustende afvalverwerkingstaak die meerdere stappen omvat, niet geheel zelf uitvoert, maar aan een andere, onafhankelijke aanbestedende dienst, die op zijn territoriale bevoegdheidsgebied eveneens verantwoordelijk is voor de afvalverwerking, opdracht verleent tot het onder bezwarende titel verrichten van een van de vereiste verwerkingsstappen?

⁽¹⁾ PB 2014, L 94, blz. 65..

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Cluj (Roemenië) op 3 juni 2019 — SC C.F. SRL/A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C

(Zaak C-430/19)

(2019/C 288/39)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC C.F. SRL

Verwerende partijen: A.J.F.M., D.G.R.F.P.C

Prejudiciële vragen

- 1) Kan en moet een ten aanzien van een particulier vastgestelde fiscale bestuurshandeling, gelet op het beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging zoals omschreven in de rechtspraak van het Hof (de arresten Solvay, Sopropé en Ispas), nietig worden verklaard indien de particulier geen toegang heeft gehad tot de informatie op grond waarvan de hem betreffende fiscale bestuurshandeling is vastgesteld, ondanks dat in deze handeling wordt verwezen naar enkele gegevens in het administratieve dossier?
- 2) Staan de beginselen van neutraliteit, evenredigheid en gelijkwaardigheid in de weg aan de uitoefening van het recht op aftrek van btw en vennootschapsbelasting indien het een vennootschap die steeds al haar belastingverplichtingen is nagekomen niet wordt toegestaan om het recht op aftrek van vennootschapsbelasting uit te oefenen wegens het gedrag van leveranciers dat op grond van gegevens als het ontbreken van personeel en het ontbreken van transportmiddelen als onrechtmatig wordt aangemerkt, terwijl de belastingautoriteit geen stappen heeft ondernomen om de fiscale/strafrechtelijke aansprakelijkheid van die leveranciers te onderzoeken?
- 3) Is een nationale praktijk volgens welke aan de uitoefening van het recht op aftrek van btw en vennootschapsbelasting de voorwaarde wordt gesteld dat de belastingplichtige naast de factuur ook andere bewijsstukken in bezit heeft, zoals een prijsopgave of een voortgangsverslag, terwijl deze aanvullende bewijsstukken in de nationale belastingregeling niet duidelijk en specifiek zijn vastgesteld, verenigbaar met het Unierecht?
- 4) Kan er in het licht van het arrest WebMindLicenses worden geacht sprake te zijn van belastingfraude indien een belastingplichtige goederen en diensten verwerft van een belastingplichtige die gebruik maakt van een andere belastingregeling dan die van de eerstgenoemde belastingplichtige?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen
(Zweden) op 18 juni 2019 — Föreningen Skydda Skogen**

(Zaak C-473/19)

(2019/C 288/40)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Föreningen Skydda Skogen

Verwerende partijen: Länsstyrelsen i Västra Götalands län, B.A.B.

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 5 van richtlijn 2009/147/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale praktijk op grond waarvan het verbod enkel betrekking heeft op de soorten die zijn opgenomen in bijlage 1 bij bovengenoemde richtlijn, die op welk niveau dan ook bedreigd zijn of waarvan de populatie op lange termijn een neerwaartse trend vertoont?
2. Moeten de begrippen „opzettelijk doden/(ver)storen/vernielen”, die worden gebezigd in artikel 5, onder a) tot en met d), van richtlijn 2009/147/EG en artikel 12, onder a) tot en met c), van richtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾ van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale praktijk op grond waarvan in het geval waarin de betreffende maatregel kennelijk niet tot doel heeft soorten te doden of te storen (bijvoorbeeld bosbouwmaatregelen of bodemexploitatie), de verboden enkel van toepassing zijn indien er een risico bestaat dat die maatregel negatieve gevolgen heeft voor de staat van instandhouding van de soorten?
3. Indien het antwoord op de tweede vraag deels luidt dat de schade op een ander dan het individuele niveau moet worden beoordeeld opdat het verbod van toepassing is, moet de beoordeling dan worden verricht op een van de volgende schalen of niveaus:
 - a. een bepaald geografisch afgebakend gedeelte van de populatie, zoals gedefinieerd onder a), bijvoorbeeld binnen de grenzen van de provincie, de lidstaat of de Europese Unie;
 - b. de betrokken lokale populatie (biologisch afgezonderd van andere populaties van de soort);
 - c. de betrokken metapopulatie;
 - d. de gehele populatie van de soort binnen het relevante biogeografische regionale deel van het verspreidingsgebied van de soort?
4. Moet het begrip „beschadiging/vernieling”, dat met betrekking tot voortplantingsplaatsen wordt gebezigd in artikel 12, onder d), van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, aldus worden uitgelegd dat deze bepaling in de weg staat aan een nationale praktijk op grond waarvan in het geval waarin beschadiging, vernieling of achteruitgang — direct of indirect, afzonderlijk of cumulatief — tot gevolg heeft dat de continue ecologische functie (CEF) van de habitat van de betrokken soort in een enkel gebied ondanks voorzorgsmaatregelen verloren gaat, het verbod alleen wordt toegepast indien de staat van instandhouding van de betrokken soort op een van de in de derde vraag vermelde niveaus dreigt te verslechteren?
5. Indien het antwoord op de vierde vraag ontkennend luidt, hetgeen inhoudt dat schade op een ander niveau dan dat van de habitat in het individuele gebied moet worden beoordeeld opdat het verbod van toepassing is, dient de beoordeling dan te worden verricht op een van de volgende schalen of niveaus:
 - a. een bepaald geografisch afgebakend gedeelte van de populatie, zoals gedefinieerd onder a), bijvoorbeeld binnen de grenzen van de provincie, de lidstaat of de Europese Unie;
 - b. de betrokken lokale populatie (biologisch afgezonderd van andere populaties van de soort);
 - c. de betrokken metapopulatie;
 - d. de gehele populatie van de soort binnen het relevante biogeografische regionale deel van het verspreidingsgebied van de soort?

De tweede en de vierde vraag van de mark- och miljödombstol (rechter voor land- en milieuzaken, Zweden) omvatten de vraag of de strikte bescherming die de richtlijnen bieden, niet langer van toepassing is op soorten waarvoor de doelstelling van de richtlijn (gunstige staat van instandhouding) is bereikt.

⁽¹⁾ PB 2010 L 20, blz. 7.

⁽²⁾ PBL 1992 L 206, blz. 7.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Zweden) op 18 juni 2019 — Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening

(Zaak C-474/19)

(2019/C 288/41)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening

Verwerende partijen: Länsstyrelsen i Västra Götalands län, U.T.B.

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 5 van richtlijn 2009/147/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale praktijk op grond waarvan het verbod enkel betrekking heeft op de soorten die zijn opgenomen in bijlage 1 bij bovengenoemde richtlijn, die op welk niveau dan ook bedreigd zijn of waarvan de populatie op lange termijn een neerwaartse trend vertoont?
2. Moeten de begrippen „opzettelijk doden/(ver)storen/vernielen”, die worden gebezigd in artikel 5, onder a) tot en met d), van richtlijn 2009/147/EG en artikel 12, onder a) tot en met c), van richtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾ van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale praktijk op grond waarvan in het geval waarin de betreffende maatregel kennelijk niet tot doel heeft soorten te doden of te storen (bijvoorbeeld bosbouwmaatregelen of bodemexploitatie), de verboden enkel van toepassing zijn indien er een risico bestaat dat die maatregel negatieve gevolgen heeft voor de staat van instandhouding van de soorten?
3. Indien het antwoord op de tweede vraag deels luidt dat de schade op een ander dan het individuele niveau moet worden beoordeeld opdat het verbod van toepassing is, moet de beoordeling dan worden verricht op een van de volgende schalen of niveaus:
 - a. een bepaald geografisch afgebakend gedeelte van de populatie, zoals gedefinieerd onder a), bijvoorbeeld binnen de grenzen van de provincie, de lidstaat of de Europese Unie;
 - b. de betrokken lokale populatie (biologisch afgezonderd van andere populaties van de soort);
 - c. de betrokken metapopulatie;
 - d. de gehele populatie van de soort binnen het relevante biogeografische regionale deel van het verspreidingsgebied van de soort?
4. Moet het begrip „beschadiging/vernieling”, dat met betrekking tot voortplantingsplaatsen wordt gebezigd in artikel 12, onder d), van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, aldus worden uitgelegd dat deze bepaling in de weg staat aan een nationale praktijk op grond waarvan in het geval waarin beschadiging, vernieling of achteruitgang — direct of indirect, afzonderlijk of cumulatief — tot gevolg heeft dat de continue ecologische functie (CEF) van de habitat van de betrokken soort in een enkel gebied ondanks voorzorgsmaatregelen verloren gaat, het verbod alleen wordt toegepast indien de staat van instandhouding van de betrokken soort op een van de in de derde vraag vermelde niveaus dreigt te verslechteren?

5. Indien het antwoord op de vierde vraag ontkennend luidt, hetgeen inhoudt dat schade op een ander niveau dan dat van de habitat in het individuele gebied moet worden beoordeeld opdat het verbod van toepassing is, dient de beoordeling dan te worden verricht op een van de volgende schalen of niveaus:
- een bepaald geografisch afgebakend gedeelte van de populatie, zoals gedefinieerd onder a), bijvoorbeeld binnen de grenzen van de provincie, de lidstaat of de Europese Unie;
 - de betrokken lokale populatie (biologisch afgezonderd van andere populaties van de soort);
 - de betrokken metapopulatie;
 - de gehele populatie van de soort binnen het relevante biogeografische regionale deel van het verspreidingsgebied van de soort?

De tweede en de vierde vraag van de mark- och miljödomstol (rechter voor land- en milieuzaken, Zweden) omvatten de vraag of de strikte bescherming die de richtlijnen bieden, niet langer van toepassing is op soorten waarvoor de doelstelling van de richtlijn (gunstige staat van instandhouding) is bereikt.

(¹) PB 2010 L 20, blz. 7.

(²) PB 1992 L 206, blz. 7.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kammarrätten i Göteborg (Zweden) op 19 juni 2019 — Allmänna ombudet hos Tullverket/Combinova AB

(Zaak C-476/19)

(2019/C 288/42)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Kammarrätten i Göteborg

Partijen in het hoofdgeding

Appellant: Allmänna ombudet hos Tullverket

Geïntimeerde: Combinova AB

Prejudiciële vraag

Een douaneschuld bij invoer of uitvoer die op grond van artikel 79 [van het douanewetboek] (¹) ontstaat gaat overeenkomstig artikel 124, lid 1, aanhef en onder k), [van het douanewetboek] teniet indien ten genoegen van de douaneautoriteiten is aangetoond dat de goederen niet zijn gebruikt of verbruikt en het douanegebied van de Unie hebben verlaten. Betekent de term „gebruikt” dat de goederen zijn verwerkt of behandeld voor het doel waarvoor aan een onderneming een vergunning voor die goederen is verleend, of heeft de term betrekking op een gebruik dat verder gaat dan die verwerking of behandeling? Is het daarbij van belang of het gebruik plaatsvindt vóór of na het ontstaan van de douaneschuld?

(¹) Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB 2013, L 269, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de cour du travail de Liège (België) op 24 juni 2019 —
Ville de Verviers/J**

(Zaak C-483/19)

(2019/C 288/43)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour du travail de Liège

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ville de Verviers

Verwerende partij: J

Prejudiciële vragen

- 1) Ontslaat de omstandigheid dat de sociale partners middels de vaststelling van voornoemd advies nr. 1342 van de Nationale Arbeidsraad hebben besloten om gebruik te maken van de in clause 2, [punt 2], onder a) en b), bedoelde mogelijkheid tot uitsluiting van het toepassingsgebied van de raamovereenkomst, de Belgische wetgever voor wat betreft arbeidsovereenkomsten die worden gesloten in het kader van een speciaal door of met steun van de overheid uitgevoerd opleidings-, arbeidsinpassings- en omscholingsprogramma, van het vaststellen van de gedetailleerde, objectieve en concrete bepalingen die de doelstellingen van die raamovereenkomst moeten waarborgen ten aanzien van werknemers die in dienst worden genomen in een dergelijke gesubsidieerde baan?
- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag ontkennend luidt en de verplichtingen van de Belgische Staat uit hoofde van richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd ⁽¹⁾ derhalve blijven gelden, verzet clause 5, punt 1, onder a), van voornoemde raamovereenkomst zich dan tegen een nationale bepaling zoals artikel 10 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, die het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd toelaat zonder dat de strikte voorwaarden inzake de maximale duur en de verlenging ervan die in artikel 10bis van diezelfde wet zijn vastgesteld, worden nageleefd, voor zover de publiekrechtelijke werkgever „wettige gronden” heeft vastgesteld die niet nader zijn omschreven in de wet, maar die wel het in de tijd onbegrensde gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd rechtvaardigen?
- 3) Indien het antwoord op de eerste vraag ontkennend luidt, houdt clause 5, punt 1, onder a), van de voornoemde raamovereenkomst dan een verplichting in voor de nationale rechter bij wie een geschil aanhangig is gemaakt tussen een publiekrechtelijke werkgever en een werknemer die door die werkgever in dienst is genomen in het kader van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd die zijn gesloten in het kader van diverse opleidings-, arbeidsinpassings- en omscholingsprogramma's, om te beoordelen of die opeenvolging gerechtvaardigd is in het licht van de „objectieve gronden” die zijn vastgesteld in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie?

Kunnen in een dergelijk geval de „wettige redenen” die door die publiekrechtelijke werkgever worden ingeroepen worden beschouwd als „objectieve gronden” die rechtvaardigen dat gebruik wordt gemaakt van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd zonder dat is voldaan aan de voorwaarden die in voornoemd artikel 10bis zijn vastgesteld om, ten eerste, misbruik van het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd te voorkomen en te bestrijden wanneer dergelijke overeenkomsten niet worden gebruikt om te voorzien in tijdelijke behoeften, maar in de permanente en duurzame behoefte aan sociale samenhang bij een kwetsbare bevolkingsgroep en, ten tweede, rekening te houden met de specifieke doelstellingen van de arbeidsinpassingsovereenkomsten die zijn afgesloten in het kader van dit sociale tewerkstellingsbeleid dat door de Belgische staat en het Waals Gewest is ontwikkeld en in grote mate afhankelijk is van overheidssubsidies?

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB 1999, L 175, blz. 43).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 26 juni 2019 —
Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier/Société Fromagère du Livradois SAS**

(Zaak C-490/19)

(2019/C 288/44)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Verwerende partij: Société Fromagère du Livradois SAS

Prejudiciële vraag

Moeten de respectieve artikelen 13, lid 1, van verordening nr. 510/2006 van de Raad van 20 maart 2006 ⁽¹⁾ en verordening nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat zij louter het gebruik door een derde van de geregistreerde benaming verbieden, of moeten zij aldus worden uitgelegd dat zij een verbod inhouden op de voorstelling van een product met een beschermde oorsprongsbenaming, en meer in het bijzonder op de namaak van de vorm of het uiterlijk waardoor het product wordt gekenmerkt, die de consument kan misleiden aangaande de werkelijke oorsprong van het product, zelfs wanneer de geregistreerde benaming niet is gebruikt?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad van 20 maart 2006 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB 2006, L 93, blz. 12).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen (PB 2012, L 343, blz. 1).

Beschikking van de president van het Hof van 29 april 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Oostenrijk) — Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirm, in tegenwoordigheid van: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land

(Zaak C-633/17) ⁽¹⁾

(2019/C 288/45)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 42 van 5.2.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 17 april 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Canarias — Spanje) — Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote SL

(Zaak C-167/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/46)

Procestaal: Spaans

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 211 van 18.6.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 12 april 2019 — Europese Commissie/Republiek Slovenië, ondersteund door: Koninkrijk België, Franse Republiek

(Zaak C-188/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/47)

Procestaal: Sloveens

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 152 van 30.4.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal d'instance de Sens — Frankrijk) — X

(Zaak C-562/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/48)

Procestaal: Frans

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 408 van 12.11.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 10 mei 2019 — Apple Distribution International/Europese Commissie, ondersteund door: Franse Republiek

(Zaak C-633/18 P) ⁽¹⁾

(2019/C 288/49)

Procestaal: Engels

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 436 van 3.12.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 12 april 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Korneuburg -Oostenrijk) — British Airways plc/MF

(Zaak C-643/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/50)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 4 van 7.1.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Okresný súd Bratislava V — Slowakije) — Strafzaak tegen R.B.

(Zaak C-149/19) ⁽¹⁾

(2019/C 288/51)

Procestaal: Slowaaks

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 148 van 29.4.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 5 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Handelsgericht Wien — Oostenrijk) — GB/Decker KFZ-Handels u. -Reparatur GmbH, Volkswagen AG

(Zaak C-244/19) ⁽¹⁾

(2019/C 288/52)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 182 van 27.5.2019.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — NeXovation/Commissie

(Zaak T-353/15) ⁽¹⁾

(„Staatssteun — Individuele steunmaatregelen ten behoeve van het Nürburgring-complex voor de aanleg van een pretpark, hotels en restaurants en voor het organiseren van autoraces — Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt is verklaard — Besluit waarbij de nieuwe eigenaar van het Nürburgring complex is gevrijwaard van de terugbetaling van de onverenigbaar verklaarde steun — Beroep tot nietigverklaring — Geen merkbare aantasting van de concurrentiepositie — Niet-ontvankelijkheid — Besluit waarbij na afloop van de inleidende onderzoeksfase wordt vastgesteld dat geen sprake is van staatssteun — Beroep tot nietigverklaring — Belanghebbende — Procesbelang — Ontvankelijkheid — Schending van de procedurele rechten — Geen moeilijkheden die de inleiding van de formele onderzoeksprocedure vereisen — Klacht — Verkoop van de activa van de begunstigen van de onverenigbaar verklaarde staatssteun — Openbare, transparante, niet-discriminerende en onvoorwaardelijke aanbestedingsprocedure — Zorgvuldig en onpartijdig onderzoek — Motiveringsplicht”)

(2019/C 288/53)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: NeXovation (Hendersonville, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: A. von Bergwelt, F. Henkel en M. Nordmann, vervolgens A. von Bergwelt en M. Nordmann, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn, T. Maxian Rusche en B. Stromsky, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot gedeeltelijke nietigverklaring van besluit (EU) 2016/151 van de Commissie van 1 oktober 2014 betreffende steunmaatregel SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) van Duitsland ten gunste van de Nürburgring (PB 2016, L 34, blz. 1)

Dictum

- 1) Het verzoek om afdoening zonder beslissing wordt gevoegd met de zaak ten gronde.
- 2) Het verzoek om het beroep zonder beslissing af te doen, wordt afgewezen.
- 3) Het beroep wordt verworpen.
- 4) NeXovation, Inc. draagt haar eigen kosten en die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 311 van 21.9.2015.

Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — Ja zum Nürburgring/Commissie(Zaak T-373/15) ⁽¹⁾

(„Staatssteun — Individuele steun ten behoeve van het Nürburgring-complex voor de aanleg van een pretpark, hotels en restaurants en het organiseren van autoraces — Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt is verklaard — Besluit waarbij de nieuwe eigenaar van het Nürburgring-complex is gevrijwaard van terugbetaling van de onverenigbaar verklaarde steun — Beroep tot nietigverklaring — Geen merkbare aantasting van de concurrentiepositie — Vereniging — Status van onderhandelaar — Niet-ontvankelijkheid — Besluit waarbij na afloop van de inleidende onderzoeksfase wordt vastgesteld dat geen sprake is van staatssteun — Beroep tot nietigverklaring — Belanghebbende — Procesbelang — Ontvankelijkheid — Schending van de procedurele rechten van de belanghebbenden — Geen moeilijkheden die de inleiding van een formele onderzoeksprocedure vereisen — Klacht — Verkoop van de activa van de begunstigden van de onverenigbaar verklaarde staatssteun — Open, transparante, niet-discriminerende en onvoorwaardelijke aanbestedingsprocedure — Motiveringsplicht — Beginsel van behoorlijk bestuur”)

(2019/C 288/54)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Ja zum Nürburgring (Nürburg, Duitsland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk D. Frey, M. Rudolph en S. Eggerath, vervolgens D. Frey en M. Rudolph, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn, T. Maxian Rusche en B. Stromsky, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot gedeeltelijke nietigverklaring van besluit (EU) 2016/151 van de Commissie van 1 oktober 2014 betreffende steunmaatregel SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) van Duitsland ten gunste van de Nürburgring (PB 2016, L 34, blz. 1)

Dictum

- 1) Het verzoek om het beroep zonder beslissing af te doen wordt afgewezen.
- 2) Het beroep wordt verworpen.
- 3) Ja zum Nürburgring eV draagt haar eigen kosten en die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 337 van 12.10.2015.

Arrest van het Gerecht van 2 juli 2019 — Fulmen/Raad(Zaak T-405/15) ⁽¹⁾

(„Niet-contractuele aansprakelijkheid — Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen ten aanzien van de Islamitische Republiek Iran — Bevriezing van tegoeden — Vergoeding van de schade die verzoekster stelt te hebben geleden naar aanleiding van de plaatsing en de handhaving van haar naam op de lijsten van personen en entiteiten waarop beperkende maatregelen van toepassing zijn — Materiële schade — Immateriële schade”)

(2019/C 288/55)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Fulmen (Teheran, Iran) (vertegenwoordigers: A. Bahrami en N. Korogiannakis, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: R. Liudvinaviciute-Cordeiro en M. Bishop, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Aresu en D. Gauci, vervolgens A. Aresu en R. Tricot, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 268 VWEU tot vergoeding van de schade die verzoekster stelt te hebben geleden naar aanleiding van de vaststelling van besluit 2010/413/GBVB van de Raad van 26 juli 2010 betreffende beperkende maatregelen tegen Iran en tot intrekking van gemeenschappelijk standpunt 2007/140/GBVB (PB 2010, L 195, blz. 39), uitvoeringsverordening (EU) nr. 668/2010 van de Raad van 26 juli 2010 houdende uitvoering van artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 423/2007 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB 2010, L 195, blz. 25), besluit 2010/644/GBVB van de Raad van 25 oktober 2010 tot wijziging van besluit 2010/413 (PB 2010, L 281, blz. 81), en verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van 25 oktober 2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EG) nr. 423/2007 (PB 2010, L 281, blz. 1), waarbij verzoeksters naam is geplaatst en gehandhaafd op de lijsten van personen en entiteiten waarop de beperkende maatregelen van toepassing zijn

Dictum

- 1) De Raad van de Europese Unie wordt veroordeeld tot betaling aan Fulmen van een vergoeding van 50 000 EUR voor de geleden immateriële schade.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Fulmen, de Raad en de Europese Commissie zullen elk hun eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 337 van 12.10.2015.

Arrest van het Gerecht van 26 juni 2019 — NRW. Bank/GAR(Zaak T-466/16) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Economische en monetaire Unie — Bankenunie — Gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme voor kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen (GAM) — Gemeenschappelijk afwikkelingsfonds (GAF) — Vaststelling van de vooraf te betalen bijdrage voor 2016 — Beroepstermijn — Overschrijding — Artikel 76 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht — Niet-ontvankelijkheid”)

(2019/C 288/56)

Proceetaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: NRW. Bank (Düsseldorf, Duitsland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Behrens, J. Kraayvanger en J. Seitz, vervolgens J. Seitz en D. Flore, advocaten)

Verwerende partij: Gemeenschappelijke afwikkelingsraad (vertegenwoordigers: B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch en S. Ianc, advocaten)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: K. Michoel en J. Bauerschmidt, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Steiblyté en K.-Ph. Wojcik, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van het besluit van de bestuursvergadering van de GAR van 15 april 2016 betreffende de vooraf aan het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds te betalen bijdragen voor 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06), alsmede van het besluit van de bestuursvergadering van de GAR van 20 mei 2016 betreffende de aanpassing van de vooraf aan het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds te betalen bijdragen voor 2016, dat is vastgesteld ter aanvulling van het besluit van de bestuursvergadering van de GAR van 15 april 2016 (SRB/ES/SRF/2016/13), voor zover deze besluiten verzoekster betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) NRW. Bank wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van de Gemeenschappelijke afwikkelingsraad (GAR).
- 3) De Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 371 van 10.10.2016.

Arrest van het Gerecht van 27 juni 2019 — Hongarije/Commissie(Zaak T-20/17) ⁽¹⁾

(„Staatssteun — Hongaarse belasting op de omzet uit de verspreiding van advertenties — Progressiviteit van de belastingtarieven — Aftrek van 50 % van de overgedragen verliezen van de belastinggrondslag voor ondernemingen die in 2013 niet winstgevend waren — Besluit waarbij de steunmaatregelen onverenigbaar worden verklaard met de interne markt en waarbij de terugvordering ervan wordt gelast — Begrip staatssteun — Voorwaarde van selectiviteit”)

(2019/C 288/57)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Hongarije (vertegenwoordigers: M.-Z. Fehér, G. Koós en E.-Zs. Tóth, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Bottka en P.-J. Loewenthal, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van de verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordigers: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz en A. Kramarczyk-Szaładzińska, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit (EU) 2017/329 van de Commissie van 4 november 2016 betreffende steunmaatregel SA.39235 (2015/C) (ex NN/2015) ten uitvoer gelegd door Hongarije inzake de belasting op advertentieomzet (PB 2017, L 49, blz. 36)

Dictum

- 1) Besluit (EU) 2017/329 van de Commissie van 4 november 2016 betreffende steunmaatregel SA.39235 (2015/C) (ex NN/2015) ten uitvoer gelegd door Hongarije inzake de belasting op advertentieomzet, wordt nietig verklaard.
- 2) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten, alsook die van Hongarije, daaronder begrepen de kosten van de procedure in kort geding.
- 3) De Republiek Polen draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 78 van 13.3.2017.

Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — adidas/EUIPO — Shoe Branding Europe (Afbeelding van drie parallel lopende strepen)

(Zaak T-307/17) ⁽¹⁾

(„Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Uniebeeldmerk dat drie parallel lopende strepen weergeeft — Absolute nietigheidsgrond — Geen door gebruik verkregen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 3, en artikel 52, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 3, en artikel 59, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001] — Vorm van gebruik die niet in aanmerking kan worden genomen — Vorm die door niet verwaarloosbare variaties verschilt van de vorm waarin het merk is geschreven — Omkering van de kleurencombinatie”)

(2019/C 288/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: adidas AG (Herzogenaurach, Duitsland) (vertegenwoordigers: I. Fowler en I. Junkar, solicitors)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Rajh en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, België) (vertegenwoordiger: J. Løje, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 7 maart 2017 (zaak R 1515/2016-2) inzake een nietigheidsprocedure tussen Shoe Branding Europe en adidas

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Adidas AG wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in de kosten van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) en van Shoe Branding Europe BVBA.
- 3) Marques zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 231 van 17.7.2017.

Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — Marriott Worldwide/EUIPO — AC Milan (AC MILAN)(Zaak T-28/18) ⁽¹⁾

(„Uniemark — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Beeldmerk AC MILAN — Oudere Uniewoordmerken AC en AC HOTELS BY MARIOTT en ouder beeldmerk AC HOTELS MARRIOTT — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Geen overeenstemmende tekens — Geen grotere mate van onderscheidend vermogen van het oudere merk AC — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 288/59)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Marriott Worldwide Corp. (Bethesda, Maryland, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: A. Reid, solicitor, en S. Baran, barrister)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: aanvankelijk E. Markakis en D. Walicka, vervolgens E. Markakis en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Associazione Calcio Milan SpA (AC Milan) (Milaan, Italië) (vertegenwoordigers: A. Perani en G. Ghisletti, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 16 november 2017 (zaak R 356/2017-2) inzake een oppositieprocedure tussen Marriott Worldwide en AC Milan

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Marriott Worldwide Corp. wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 94 van 12.3.2018.

Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — Brita/EUIPO (Vorm van een kraan)(Zaak T-213/18) ⁽¹⁾

(„Uniemark — Aanvraag voor driedimensionaal Uniemark — Vorm van een kraan — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 288/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Brita GmbH (Taunusstein, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. Koch Moreno, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 22 januari 2018 (zaak R 1864/2017-4) inzake een aanvraag tot inschrijving als Uniemerkt van een driedimensionaal teken in de vorm van een kraan

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Brita GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 166 van 14.5.2018.

Arrest van het Gerecht van 27 juni 2019 — Bodegas Altún/EUIPO — Codorníu (ANA DE ALTUN)

(Zaak T-334/18) ⁽¹⁾

(„Uniemerkt — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk ANA DE ALTUN — Ouder nationaal beeldmerk ANNA — Relatieve weigeringsgrond — Bekendheid — Artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 288/61)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Bodegas Altún, SL (Baños de Ebro, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Oria Sousa-Montes, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Palmero Cabezas en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Spanje) (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Ceballos Rodríguez en J. Güell Serra, advocaten, vervolgens M. Ceballos Rodríguez en E. Stoyanov Edisonov, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 14 maart 2018 (zaak R 173/2018-1) inzake een oppositieprocedure tussen Codorníu en Bodegas Altún

Dictum

- 1) De beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 14 maart 2018 (zaak R 173/2018-1) wordt vernietigd.
- 2) Het EUIPO zal zijn eigen kosten dragen alsmede de helft van de kosten van Bodegas Altún, SL.
- 3) Codornú, SA zal zijn eigen kosten dragen alsmede de helft van de kosten van Bodegas Altún.

(¹) PB C 249 van 16.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 28 juni 2019 — Mega Brands/EUIPO — Wilfer (Vorm van een gitaarbody)

(Zaak T-340/18) (¹)

(„Uniemeerk — Nietigheidsprocedure — Driedimensionaal Uniemeerk — Vorm van een gitaarbody — Absolute weigeringsgrond — Onderscheidend vermogen — Artikel 52, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 59, lid 2, onder a), van verordening (EU) 2017/1001] — Onderscheidend vermogen verkregen door gebruik — Artikel 52, lid 2, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 59, lid 2, van verordening 2017/1001)“)

(2019/C 288/62)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Gibson Brands, Inc. (Nashville, Tennessee, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: aanvankelijk K. Hughes, solicitor, A. Renck en C. Stöber, advocaten, vervolgens A. Renck en C. Stöber)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: P. Sipos en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Hans-Peter Wilfer (Markeneukirchen, Duitsland) (vertegenwoordigers: O. Nilgen en A. Kockläuner, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 8 maart 2018 (zaak R 415/2017-2) inzake een nietigheidsprocedure tussen Hans-Peter Wilfer en Gibson Brands

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Gibson Brands, Inc. wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 249 van 16.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — Pet King Brands/EUIPO — Virbac (SUIMOX)(Zaak T-366/18) ⁽¹⁾

(„Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk SUIMOX — Ouder Uniewoordmerk ZYMOX — Motiveringsplicht — Kennisgeving van de beslissing van de kamer van beroep — Goede trouw en zorgvuldigheid van de geadresseerde — Artikel 94, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001”)

(2019/C 288/63)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Pet King Brands, Inc. (Bartlett, Illinois, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: T. Schmidpeter en S. Bauer, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: L. Rampini en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Virbac SA (Carros, Frankrijk) (vertegenwoordiger: D.-I. Tayer, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 21 maart 2018 (zaak R 1835/2017-5) inzake een oppositieprocedure tussen Pet King Brands en Virbac

Dictum

- 1) De beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 21 maart 2018 (zaak R 1835/2017-5) wordt vernietigd, voor zover deze betrekking heeft op „diergeneeskundige producten met uitsluiting van oordruppels voor dieren”, „veterinaire preparaten en gezondheidsproducten voor dieren, waaronder antibiotica voor dieren, met uitsluiting van oordruppels voor dieren”, en „middelen ter verdelging van ongedierte, met uitsluiting van oordruppels voor dieren”.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 276 van 6.8.2018.

Arrest van het Gerecht van 28 juni 2019 — Intercept Pharma en Intercept Pharmaceuticals/EMA(Zaak T-377/18) ⁽¹⁾

(„Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Documenten van het EMA die informatie bevatten die verzoeksters hebben ingediend in het kader van de vergunningaanvraag voor het in de handel brengen van het geneesmiddel Ocaliva — Besluit waarbij aan een derde toegang wordt verleend tot een document — Uitzondering inzake de bescherming van gerechtelijke procedures”)

(2019/C 288/64)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Intercept Pharma Ltd (Bristol, Verenigd Koninkrijk) en Intercept Pharmaceuticals, Inc. (New York, New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos, H. Kerr-Peterson, solicitors, en F. Campbell, barrister)

Verwerende partij: Europees Geneesmiddelenbureau (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Marino, S. Drosos, A. Rusanov en T. Jabłoński, vervolgens S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński, R. Pita en G. Gavriilidou, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van besluit ASK-40399 van het EMA van 15 mei 2018 waarbij krachtens verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43) aan een derde toegang werd verleend tot een document dat informatie bevat die is ingediend in het kader van een vergunningaanvraag voor het in de handel brengen van het geneesmiddel Ocaliva.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Intercept Pharma Ltd en Intercept Pharmaceuticals, Inc. worden verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 311 van 3.9.2018.

Arrest van het Gerecht van 19 juni 2019 — Multifit/EUIPO (Premiere)(Zaak T-479/18) ⁽¹⁾

(„Uniemark — Aanvraag voor Uniewoordmerk Premiere — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), en lid 2, van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 288/65)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Duitsland) (vertegenwoordigers: N. Weber en L. Thiel, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Sesma Merino, D. Walicka en A. Söder, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 28 mei 2018 (zaak R 2365/2017-2) inzake een aanvraag tot inschrijving van het beeldteken *Premiere* als Uniemerkt

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Multifit Tiernahrungs GmbH wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 341 van 24.9.2018.

Arrest van het Gerecht van 18 juni 2019 — W. Kordes' Söhne Rosenschulen/EUIPO (Kordes' Rose Monique)

(Zaak T-569/18) (¹)

(„Uniemerkt — Aanvraag voor Uniewoordmerk Kordes' Rose Monique — Absolute weigeringsgrond — Merk bestaande uit een benaming van een plantenras — Essentiële elementen — Artikel 7, lid 1, onder m), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder m), van verordening (EU) 2017/1001]”)

(2019/C 288/66)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: W. Kordes' Söhne Rosenschulen GmbH & Co KG (Klein Offenseth-Sparrieshoop, Duitsland) (vertegenwoordiger: G. Württenberger, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: A. Söder, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 25 april 2017 (zaak R 1929/2017-1) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken *Kordes' Rose Monique* als Uniemerkt

Dictum

- 1) De beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 25 april 2017 (zaak R 1929/2017-1) wordt vernietigd.
- 2) Het EUIPO zal zijn eigen kosten dragen alsmede de kosten die W. Kordes' Söhne Rosenschulen GmbH & Co. KG in de loop van de procedure voor het Gerecht heeft gemaakt.

(¹) PB C 436 van 3.12.2018.

Beroep ingesteld op 20 juni 2019 — Parlement/Axa Assurances Luxembourg e.a.**(Zaak T-384/19)**

(2019/C 288/67)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: E. Paladini en B. Schäfer, gemachtigden, C. Point en P. Hédouin, advocaten)

Verwerende partijen: Axa Assurances Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Baloise Assurances Luxembourg SA (Bertrange, Luxemburg), La Luxembourgeoise SA (Leudelange, Luxemburg), Delta Lloyd Schadeverzekering NV (Amsterdam, Nederland)

Conclusies

- vaststellen dat de waterschade die op de bouwplaats „Konrad Adenauer” Oost is ontstaan naar aanleiding van de hevige regenval op 27 en 30 mei 2016, binnen de werkingssfeer van de met verweersters gesloten verzekeringsovereenkomst „Tous risques chantier” (Alle bouwplaatsrisico's) valt;
- derhalve verweersters veroordelen tot betaling van een vergoeding aan het Europees Parlement voor de in rekening gebrachte kosten ten belope van 779 902,87 EUR, en meer bepaald
 - AXA Assurances Luxembourg SA veroordelen tot betaling van een vergoeding ten belope van 50 % van het genoemde bedrag, dat wil zeggen 389 951,44 EUR;
 - Baloise Assurances Luxembourg SA veroordelen tot betaling van een vergoeding ten belope van 20 % van het genoemde bedrag, dat wil zeggen 155 980,57 EUR;
 - La Luxembourgeoise SA veroordelen tot betaling van een vergoeding ten belope van 20 % van het genoemde bedrag, dat wil zeggen 155 980,57 EUR;
 - Delta Lloyd Schadeverzekering NV veroordelen tot betaling van een vergoeding ten belope van 10 % van het genoemde bedrag, dat wil zeggen 77 990,29 EUR,
- alsmede verweersters veroordelen tot betaling van de bijbehorende wettelijke interest voor betalingsachterstand, vanaf 22 december 2017, waarbij de interestvoet gelijk is aan die welke door de Europese Centrale bank wordt gehanteerd voor haar meest recente basisherfinancieringstransacties, vermeerderd met acht procentpunten;

- subsidiair, voor het geval dat de eerste en de tweede vordering niet worden toegewezen, verweersters hoofdelijk veroordelen tot vergoeding van de schade ten belope van 779 902,87 EUR die is veroorzaakt doordat de verplichtingen die voortvloeien uit artikel I.13.2 van de verzekeringsovereenkomst „Tous risques chantier”, niet zijn nagekomen;
- verweersters veroordelen tot betaling aan het Europees Parlement van een vergoeding voor de expertisekosten, ten belope van 16 636,00 EUR, en meer bepaald
- AXA Assurances Luxembourg SA veroordelen tot betaling van een vergoeding ten belope van 50 % van het genoemde bedrag, dat wil zeggen 8 318,00 EUR;
- Baloise Assurances Luxembourg SA veroordelen tot betaling van een vergoeding ten belope van 20 % van het genoemde bedrag, dat wil zeggen 3 327,20 EUR;
- La Luxembourgeoise SA veroordelen tot betaling van een vergoeding ten belope van 20 % van het genoemde bedrag, dat wil zeggen 3 327,20 EUR;
- Delta Lloyd Schadeverzekering NV veroordelen tot betaling van een vergoeding ten belope van 10 % van het genoemde bedrag, dat wil zeggen 1 663,60 EUR,
- alsmede verweersters veroordelen tot betaling van de bijbehorende wettelijke interest voor betalingsachterstand, vanaf 22 december 2017, waarbij de interestvoet gelijk is aan die welke door de Europese Centrale bank wordt gehanteerd voor haar meest recente basisherfinancieringstransacties, vermeerderd met acht procentpunten;
- verweersters verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker primair één middel aan, dat gebaseerd is op zijn recht op verzekeringsdekking voor de in mei 2016 ontstane schade. Ter ondersteuning van dit middel betoogt verzoeker dat de door verweersters ingeroepen bedingen tot uitsluiting van de dekking niet ter zake dienend zijn. In dit verband voert hij de onderstaande argumenten aan:

- Het beding tot uitsluiting van de verzekeringsdekking bij inundatie is door verweersters onjuist opgevat. Uit de context en uit de bepalingen van de overeenkomst blijkt dat het woord „inundatie” verwijst naar een natuurramp en niet naar een toevloed van water in een lokaal dat normaal droog is.
- Het beding tot uitsluiting van de dekking bij natuurrampen is niet van toepassing. De overeenkomst bevat een limitatieve opsomming van natuurrampen. Hevige regenval, zoals die van mei 2016, valt niet onder dat begrip.
- Het beding tot uitsluiting van de dekking bij ontoereikendheid van de afvoer is door verweersters onjuist opgevat. In de bepalingen van de overeenkomst wordt verwezen naar de ontoereikendheid van de afvoer in de zin van de ontoereikende capaciteit van het openbare rioolnet.
- Het beding tot uitsluiting van de dekking in geval van schade die normaal gesproken voorzienbaar en onvermijdbaar is, alsook van schade die te wijten is aan de niet-naleving van de regels van goed vakmanschap, is ongeldig of althans niet van toepassing op het onderhavige geval.
- Het uitsluitingsbeding waarop verweersters zich beroepen, voldoet niet aan de in het Luxemburgse recht opgelegde voorwaarde dat de gevallen van grove schuld die van de verzekeringsdekking uitgesloten zijn, uitdrukkelijk en limitatief in de overeenkomst worden bepaald.
- De feitelijke gegevens waarop de toepasselijkheid van dat beding is gebaseerd, volstaan niet om aan te tonen dat de schade onvermijdbaar was, noch dat de verzekerden de regels van goed vakmanschap niet hebben nageleefd.

Ter ondersteuning van zijn subsidiaire vordering voert verzoeker één middel aan. Met dit middel wordt gesteld dat de in de overeenkomst neergelegde procedurele verplichtingen niet zijn nagekomen, doordat het deskundigenonderzoek voortijdig is stopgezet.

Beroep ingesteld op 24 juni 2019 — CQ/Rekenkamer**(Zaak T-386/19)**

(2019/C 288/68)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: CQ (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Rekenkamer

Conclusies

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond verklaren, daaronder begrepen de daarin vervatte exceptie van onwettigheid;
- bijgevolg:
 - het op 15 april 2019 ter kennis gebrachte besluit van de secretaris-generaal van de Rekenkamer van 11 april 2019, waarbij een bedrag van 153 407,58 EUR is aangemerkt als een onverschuldigde betaling en de terugvordering van dit bedrag is gelast (te vermeerderen met 3,5 % rente vanaf 31 mei 2019), nietig verklaren;
 - voor zover nodig, de twee besluiten van de rekenplichtige van de Rekenkamer van 4 juni 2019 en 7 juni 2019 nietig verklaren;
 - derhalve verweerster veroordelen tot terugbetaling van 153 495,84 EUR [153 407,58 EUR (hoofdsom), vermeerderd met 88,26 EUR vertragingsrente die aan verzoeker is toegerekend], te vermeerderen met 3,5 % vertragingsrente tot aan de volledige betaling;
 - verweerster veroordelen tot vergoeding van de geleden immateriële schade;
 - verweerster verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker zes middelen aan.

1. Eerste middel: onregelmatigheid van het onderzoek en het eindverslag van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF).
2. Tweede middel: ten eerste het feit dat verweerster geen gebruik heeft gemaakt van de beoordelingsbevoegdheid waarover zij met name als ordonnateur beschikt, ten tweede het feit dat zij is tekortgeschoten in haar verplichting om bewijs te leveren voor de tegen verzoeker gerichte beschuldiging, en ten derde het feit dat zij haar motiveringsplicht niet is nagekomen.
3. Derde middel: niet-inachtneming van de redelijke termijn.
4. Vierde middel: schending van het rechtszekerheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel, alsook kennelijke beoordelingsfouten.
5. Vijfde middel: schending van het adagium „le pénal tient l'administratif en l'état”.
6. Zesde middel: schending van artikel 75 van verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB 2012, L 298, blz. 1), of van artikel 94 van verordening (EU, Euratom) nr. 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB 2018, L 193, blz. 1).

Beroep ingesteld op 26 juni 2019 — DF en DG/EIB**(Zaak T-387/19)**

(2019/C 288/69)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partijen:* DF en DG (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Blot, advocaten)*Verwerende partij:* Europese Investeringsbank**Conclusies**

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

— het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren,

dientengevolge:

- nietig te verklaren de besluiten waarbij is geweigerd om aan DF en DG de inrichtingsvergoeding toe te kennen (besluiten van 6 maart 2018 respectievelijk 28 februari 2019);
- voor zover nodig, nietig te verklaren de besluiten van 19 maart 2019 (voor DF) en van 27 maart 2019 (DG) waarbij de EIB zich op het standpunt heeft gesteld dat het, aangezien hun betwisting „manifestly unfounded” was, niet nodig was om de verzoeningsprocedure in te leiden;
- voor zover nodig, nietig te verklaren de besluiten van 14 juni 2019 tot bevestiging van de weigering om de inrichtingsvergoeding toe te kennen;
- de verwerende partij te veroordelen tot betaling van de inrichtingsvergoeding aan elke verzoeker, vermeerderd met vertragingsrente berekend volgens de rentevoet van de Europese Centrale Bank, vermeerderd met 2 punten, tot aan de volledige betaling;
- de verwerende partij te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen vier middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending, als gevolg van de uitlegging die de Europese Investeringsbank (EIB) daaraan heeft gegeven, van de artikelen 5 en 17 van bijlage VII bij het personeelsreglement van de EIB, aangezien de nieuwe uitlegging van de in die bepalingen opgenomen regel niet in overeenstemming is met het doel daarvan.
 2. Tweede middel, ontleend aan schending van verworven rechten en van het gewettigd vertrouwen, het ontbreken van een overgangsregeling alsmede schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en niet-nakoming van de zorgplicht.
 3. Derde middel, ontleend aan schending van het discriminatieverbod.
 4. Vierde middel, ontleend aan schending van artikel 41 van het personeelsreglement van de EIB.
-

Beroep ingesteld op 25 juni 2019 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A./Commissie**(Zaak T-399/19)**

(2019/C 288/70)

*Procestaal: Pools***Partijen**

Verzoekende partij: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Warschau, Polen) (vertegenwoordigers: E. Buczkowska en M. Trepka, radcy prawni)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— Nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 17 april 2019 in een procedure op grond van artikel 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (zaak AT.40497 — Poolse gasprijzen), waarbij procedure AT.40497 overeenkomstig artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 773/2004 van de Commissie van 7 april 2004 betreffende procedures van de Commissie op grond van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (¹) is afgesloten en de op 9 maart 2017 door verzoekster ingediende klacht is afgewezen (hierna: „klacht van PGNiG”).

Verzoekster concludeert tot nietigverklaring van het gedeelte van het besluit waarbij de grieven van de klacht van PGNiG zijn afgewezen die betrekking hadden op:

- (i) de beperking van de gasleveringen aan afnemers in enkele lidstaten van de Europese Unie, waaronder verzoekster, in het winterseizoen 2014/2015 en
- (ii) het feit dat aan het sluiten van een contract met verzoekster voor extra gasleveringen de voorwaarde werd gesteld dat buitencontractuele verplichtingen werden aangegaan die onder andere betrekking hadden op een versterkt toezicht op de Jamal gasleiding.

Mocht het Gerecht oordelen dat het besluit niet gedeeltelijk kan worden nietig verklaard, concludeert verzoekster tot nietigverklaring van het besluit in zijn geheel;

— Verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel: misbruik van bevoegdheid door de Commissie bij de vaststelling van het besluit omdat

- (i) de Commissie het besluit, waarbij de facto is vastgesteld dat artikel 102 VWEU niet van toepassing is op de mededingingsbeperkende praktijken van PJSC Gazprom en Gazprom Export LLC omdat er sprake is van een uit het nationale recht van de Russische Federatie voortvloeiende dwang, heeft gebaseerd op een onjuiste rechtsgrondslag, namelijk op artikel 7, lid 2, van verordening nr. 773/2004 juncto artikel 102 VWEU, in plaats van op artikel 10 van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 [EG] en 82 [EG] ⁽²⁾ juncto artikel 102 VWEU, dat wil zeggen meer bepaald zonder de standpunten van de lidstaten van de Europese Unie in aanmerking te nemen,
- (ii) procedure AT.40497 is ingeleid en gevoerd met het doel het recht van verzoekster om te worden gehoord in het kader van de procedure op grond van artikel 102 VWEU en artikel 54 van de EER-Overeenkomst in zaak AT.39816 — Upstreamgasleveringen in Centraal- en Oost-Europa, te beperken.
2. Tweede middel: kennelijke schending van artikel 102 VWEU door de Commissie bij de vaststelling van het besluit, omdat zij dit artikel onjuist heeft uitgelegd en ervan is uitgegaan dat een onderneming zich kan beroepen op „statelijke dwang” die voortvloeit uit het nationale recht van een derde land dat tot de Europese Unie, noch tot de Europese Economische Ruimte behoort, om van haar aansprakelijkheid voor een mededingingsverstoringe praktijk te worden ontslagen.
3. Derde middel: kennelijke schending van verzoeksters recht te worden geïnformeerd en te worden gehoord ingevolge artikel 7, lid 1, en artikel 8, lid 1, van verordening nr. 773/2004, artikel 296 VWEU en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten door de Commissie bij de vaststelling van het besluit, door verzoekster niet ervan in kennis te stellen dat de Commissie de afwijzing van de klacht van verzoekster in verband met de Jamal gasleiding louter heeft gegrond op het nationale recht van de Russische Federatie en niet alle in dit verband van wezenlijk belang zijnde documenten aan verzoekster heeft overgelegd, hetgeen een schending is van de wezenlijke vormvoorschriften.
4. Vierde middel: kennelijke schending van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 773/2004 en artikel 296 VWEU door de Commissie bij de vaststelling van het besluit, omdat zij niet alle feitelijke en juridische omstandigheden die naar voren zijn gebracht in de klacht van PGNiG zorgvuldig heeft onderzocht en haar motivering niet volstaat om het Gerecht in staat te stellen een doeltreffend toezicht uit te oefenen op de uitoefening door de Commissie van haar discretionaire bevoegdheden, hetgeen schending van wezenlijke vormvoorschriften vormt.
5. Vijfde middel: kennelijke schending van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 773/2004 juncto artikel 102 VWEU door de Commissie bij de vaststelling van het besluit omdat zij kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt door:
- (i) vast te stellen dat het besluit van de voorzitter van de Poolse autoriteit voor energieregulering van 19 mei 2015 (nr. DRG-4720-2(28)/2014/2015/6154/KF) bewijs vormt dat het middel inzake de sluiting van een overeenkomst betreffende de exploitatie van de Jamal gasleiding ongegrond is,
- (ii) de aard van de beperking van de gasleveringen door Gazprom in het winterseizoen 2014/2015 onjuist te beoordelen.

⁽¹⁾ PB 2004, L 123, blz. 18.

⁽²⁾ PB 2003, L 1, blz. 1.

Beroep ingesteld op 27 juni 2019 — Brillux/EUIPO — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)

(Zaak T-401/19)

(2019/C 288/71)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. Schiffer, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Synthesa Chemie GesmbH (Perg, Oostenrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie met betrekking tot het beeldmerk Freude an Farbe in de kleuren geel, oranje, rood, roze, lila, turkoois, donkergroen, lichtgroen en antraciet — internationale inschrijving nr. 1 316 673 met aanduiding van de Europese Unie

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 29 maart 2019 in zaak R 1498/2018-5

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

- Schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 27 juni 2019 — Brillux/EUIPO — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)

(Zaak T-402/19)

(2019/C 288/72)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. Schiffer, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Synthesa Chemie GesmbH (Perg, Oostenrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie van het beeldmerk Freude an Farbe — internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie nr. 1 316 404

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 29 maart 2019 in zaak R 1434/2018-5

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

- Schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 28 juni 2019 — Cocilovo/Parlement

(Zaak T-406/19)

(2019/C 288/73)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Luigi Cocilovo (Rome, Italië) (vertegenwoordiger: M. Merola, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de maatregel waarvan verzoeker bij wege van de bestreden mededeling in kennis is gesteld en waarbij het Europees Parlement de ouderdomspensioenrechten opnieuw heeft vastgesteld en de terugvordering heeft gelast van het op basis van de vorige pensioensberekening uitgekeerde bedrag, non-existent of in zijn geheel nietig verklaren;
- het Europees Parlement gelasten alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van inhouding aan de bron, terug te geven en het Europees Parlement veroordelen om uitvoering te geven aan de te wijzen rechterlijke beslissing en de initiatieven te nemen en de handelingen en maatregelen vast te stellen die nodig zijn om te waarborgen dat de pensioenuitkering onmiddellijk en integraal in haar oorspronkelijke omvang wordt hersteld;
- het Europees Parlement verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlement.

Beroep ingesteld op 28 juni 2019 — Speroni/Parlement

(Zaak T-407/19)

(2019/C 288/74)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Francesco Enrico Speroni (Brusto Arsizio, Italië) (vertegenwoordiger: M. Merola, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de maatregel waarvan verzoeker bij wege van de bestreden mededeling in kennis is gesteld en waarbij het Europees Parlement de ouderdomspensioenrechten opnieuw heeft vastgesteld en de terugvordering heeft gelast van het op basis van de vorige pensioensberekening uitgekeerde bedrag, non-existent of in zijn geheel nietig verklaren;
- het Europees Parlement gelasten alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van inhouding aan de bron, terug te geven en het Europees Parlement veroordelen om uitvoering te geven aan de te wijzen rechterlijke beslissing en de initiatieven te nemen en de handelingen en maatregelen vast te stellen die nodig zijn om te waarborgen dat de pensioenuitkering onmiddellijk en integraal in haar oorspronkelijke omvang wordt hersteld;
- het Europees Parlement verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlement.

Beroep ingesteld op 28 juni 2019 — Mezzaroma/Parlement**(Zaak T-408/19)**

(2019/C 288/75)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Roberto Mezzaroma (Rome, Italië) (vertegenwoordiger: M. Merola, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de maatregel waarvan verzoeker bij wege van de bestreden mededeling in kennis is gesteld en waarbij het Europees Parlement de ouderdomspensioenrechten opnieuw heeft vastgesteld en de terugvordering heeft gelast van het op basis van de vorige pensioenberekening uitgekeerde bedrag, non-existent of in zijn geheel nietig verklaren;
- het Europees Parlement gelasten alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van inhouding aan de bron, terug te geven en het Europees Parlement veroordelen om uitvoering te geven aan de te wijzen rechterlijke beslissing en de initiatieven te nemen en de handelingen en maatregelen vast te stellen die nodig zijn om te waarborgen dat de pensioenuitkering onmiddellijk en integraal in haar oorspronkelijke omvang wordt hersteld;
- het Europees Parlement verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlement.

Beroep ingesteld op 28 juni 2019 — Maria Di Meo/Parlement**(Zaak T-409/19)**

(2019/C 288/76)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Maria Di Meo (Cellole, Italië) (vertegenwoordiger: M. Merola, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de maatregel waarvan verzoekster bij wege van de bestreden mededeling in kennis is gesteld en waarbij het Europees Parlement de ouderdomspensioenrechten opnieuw heeft vastgesteld en de terugvordering heeft gelast van het op basis van de vorige pensioensberekening uitgekeerde bedrag, non-existent of in zijn geheel nietig verklaren;
- het Europees Parlement gelasten alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van inhouding aan de bron, terug te geven en het Europees Parlement veroordelen om uitvoering te geven aan de te wijzen rechterlijke beslissing en de initiatieven te nemen en de handelingen en maatregelen vast te stellen die nodig zijn om te waarborgen dat de pensioenuitkering onmiddellijk en integraal in haar oorspronkelijke omvang wordt hersteld;
- het Europees Parlement verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlement.

Beroep ingesteld op 28 juni 2019 — Di Lello Finuoli/Parlement

(Zaak T-410/19)

(2019/C 288/77)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Giuseppe Di Lello Finuoli (Palermo, Italië) (vertegenwoordiger: M. Merola, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de maatregel waarvan verzoeker bij wege van de bestreden mededeling in kennis is gesteld en waarbij het Europees Parlement de ouderdomspensioenrechten opnieuw heeft vastgesteld en de terugvordering heeft gelast van het op basis van de vorige pensioensberekening uitgekeerde bedrag, non-existent of in zijn geheel nietig verklaren;
- het Europees Parlement gelasten alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van inhouding aan de bron, terug te geven en het Europees Parlement veroordelen om uitvoering te geven aan de te wijzen rechterlijke beslissing en de initiatieven te nemen en de handelingen en maatregelen vast te stellen die nodig zijn om te waarborgen dat de pensioenuitkering onmiddellijk en integraal in haar oorspronkelijke omvang wordt hersteld;
- het Europees Parlement verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlement.

Beroep ingesteld op 7 juli 2019 — CupoNation/EUIPO (Cyber Monday)**(Zaak T-494/19)**

(2019/C 288/78)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: CupoNation GmbH (München, Duitsland) (vertegenwoordiger: L. Ullmann, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk Cyber Monday in de kleuren koraalrood en zwart — inschrijvingsaanvraag nr. 17 020 851

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 11 april 2019 in zaak R 1798/2018-1

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 8 juli 2019 — Roemenië/Commissie**(Zaak T-495/19)**

(2019/C 288/79)

*Procestaal: Roemeens***Partijen**

Verzoekende partij: Roemenië (vertegenwoordigers: C. Canțăr, E. Gane en R. Hațieganu, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit (EU) 2019/721 van de Commissie van 30 april 2019 over het voorgestelde burgerinitiatief „Cohesiebeleid voor de gelijkheid van de regio's en het behoud van de regionale culturen”,
- verwijzing van de Commissie in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, schending van artikel 4, lid 2, onder b), van verordening (EU) nr. 211/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 over het burgerinitiatief, gelet op de in de Unieverdragen vastgelegde bevoegdheden
 - Roemenië stelt dat de verdragen de Commissie geen rechtsgrondslag bieden om een voorstel voor een rechtshandeling van de Unie in te dienen in de zin bedoeld door de organisatoren van het voorstel „Cohesiebeleid voor de gelijkheid van de regio's en het behoud van de regionale culturen”. Dat voorstel valt kennelijk buiten de bevoegdheidssfeer van de Commissie om een voorstel voor een rechtshandeling van de Unie in te dienen met het oog op de tenuitvoerlegging van de verdragen in de zin van artikel 4, lid 2, onder b), van verordening nr. 211/2011.
2. Tweede middel, niet-nakoming van de motiveringsplicht van artikel 296, tweede alinea, van het Verdrag betreffende werking van de Europese Unie
 - Roemenië voert aan dat de bij artikel 296, tweede alinea, VWEU opgelegde motiveringsplicht niet kan worden beperkt tot kennisgeving aan de organisatoren van de gegevens bedoeld in artikel 4, lid 3, van verordening nr. 211/2011, namelijk de redenen voor weigering van registratie en alle beroepsmogelijkheden die voor de organisatoren openstaan.
 - In deze context meent Roemenië dat besluit 2019/721 kennelijk ontoereikend is gemotiveerd. Een kennelijk ontoereikende motivering kan de betrokkenen beletten om kennis te nemen van de rechtvaardiging voor registratie van het voorstel van burgerinitiatief en bijgevolg te reageren, alsmede het Gerecht verhinderen dat besluit aan een rechtmatigheidstoets te onderwerpen.

Beroep ingesteld op 10 juli 2019 — Coravin/EUIPO — Cora (CORAVIN)

(Zaak T-500/19)

(2019/C 288/80)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Coravin, Inc. (Wilmington, Delaware, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: F. Valentin, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Cora (Marne-la-Vallée, Frankrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekster voor het Gerecht

Litigieus merk: Uniewoordmerk CORAVIN — Uniemerkenr. 11 363 496

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 12 april 2019 in zaak R 2385/2016-1

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- die beslissing herzien door de door de vennootschap Cora op 25 november 2014 ingestelde vordering tot nietigverklaring volledig af te wijzen;
- dientengevolge het merk CORAVIN nr. 11 363 496 volledig behouden voor de waren van klasse 21, te weten „*Wijnschenkers; Wijnopeners; Apparaten voor het vers houden van wijn; Kookgerei en houders voor de keuken of de huishouding, Alles bedoeld om met wijn te gebruiken*”;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

Schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 5 juli 2019 — Global Brand Holdings/EUIPO (XOXO)

(Zaak T-503/19)

(2019/C 288/81)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Global Brand Holdings LLC (New York, New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: D. de Marion de Glatigny, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk XOXO — inschrijvingsaanvraag nr. 17 086 951

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 11 april 2019 in zaak R 1413/2018-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten, daaronder begrepen de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van het gelijkheidsbeginsel en van het beginsel van behoorlijk bestuur;
- schending van artikel 7, lid 3, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 15 juli 2019 — Workspace Group/EUIPO — Technopolis (UMA WORKSPACE)**(Zaak T-506/19)**

(2019/C 288/82)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Workspace Group plc (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: N. Hine, Solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Technopolis Oyj (Oulu, Finland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk UMA WORKSPACE — inschrijvingsaanvraag nr. 16 443 111

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 13 mei 2019 in zaak R 1910/2018-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- toewijzing van de oppositie;
- afwijzing van de bestreden aanvraag;
- verwijzing van het EUIPO en de andere partij in verzoeksters kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8 van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625 van de Commissie;
 - schending van artikel 27 van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625 van de Commissie;
 - schending van artikel 95, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
 - schending van artikel 94, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
 - schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL